

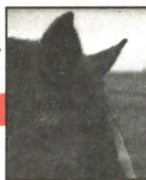

veto

**Nog geen lente voor land-
heelkundestudenten**

p. 4

**Blijft Termunckveld
groen?**

p. 5

Lisst 2000

p. 11

Vwa püblik: stationsbuurt herbergt achtste Ithakaparcours

Ithaka ont-spoort

Het Ithakaprojekt wordt jaarlijks ingericht om hedendaagse beeldende kunsten in een openbare omgeving te eksponeren. Langsheen een parcours door de stad of haar omgeving worden studenten, inwoners van Leuven en toevallige passanten gekonfronteerd met het werk van aanstormende kunstenaars. Voor de editie 2000, vwa püblik, viel de keuze op drie concentratiepunten in en rond het station.

werd niet gekozen voor een doorlopend parcours, maar voor drie concentratiepunten: het station, de oude herstellingsloods van de NMBS en enkele verlaten treinstellen. Om het de bezoeker gemakkelijker te maken, stelt Ithaka in samenwerking met VZW Velo en de Sociale Raad van Loko een honderdtal fietsen ter beschikking in ruil voor een waarborg of studentenkaart. De kunstminnende

Kultuurraad — een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) — is de organisator van het project. Voor de achtste keer ondertussen wordt Ithaka losgelaten op Leuven, de stad met haar eeuwig opgebroken straten, haar stadswachten, steervolle kerst-, paas-, en chocolademarkten, nachtbrakende studenten en alomtegenwoordige middenstand. Een ploeg van een twintigtal studenten nam de kaart van Leuven onder de loep en vond in de stationsbuurt een ideale omgeving om de jaarlijkse eendagstentoonstelling te organiseren. Een ideale gelegenheid meteen voor jonge kunstenaars om in te grijpen op plaatsen die continu in beweging zijn. Treinstellen die een griezelig licht uitstralen, een tunnel geschikt voor een leven-na-de-dood-ervaring, een oude herstellingsloods waar nog niet geen dakpan op het hoofd valt en tenslotte het oriënterende gedril en geboor van de renovatiewerken.

Melancholie

Het stadsbestuur lijkt grootse plannen te hebben voor deze buurt: een tweede metamorfose, een tweede stadscentrum, een Avenue de Louvain met de dodenlantaarn als middelpunt. Slogans over vlotte mobiliteit vliegen ons om de oren. Niet dat er op dit moment veel van die vlotte mobiliteit te merken valt, maar men kiest voor de korte pijn teneinde een stralende toekomst voor deze omgeving te verzekeren. Ithaka vwa püblik geeft jonge kunstenaars de kans om de huidige bouwverf te bestoken met kunst. De vierentwintig geselecteerden leven zich voor even uit op plaatsen die zich in opbouw, verval of afbraak bevinden en voor één dag een kunstwerk mogen herbergen, een kort moment in de belangstelling staan om daarna weer te vervallen in hun anonieme functionaliteit van doorgang en verplaatsing.

In tegenstelling tot de vorige edities

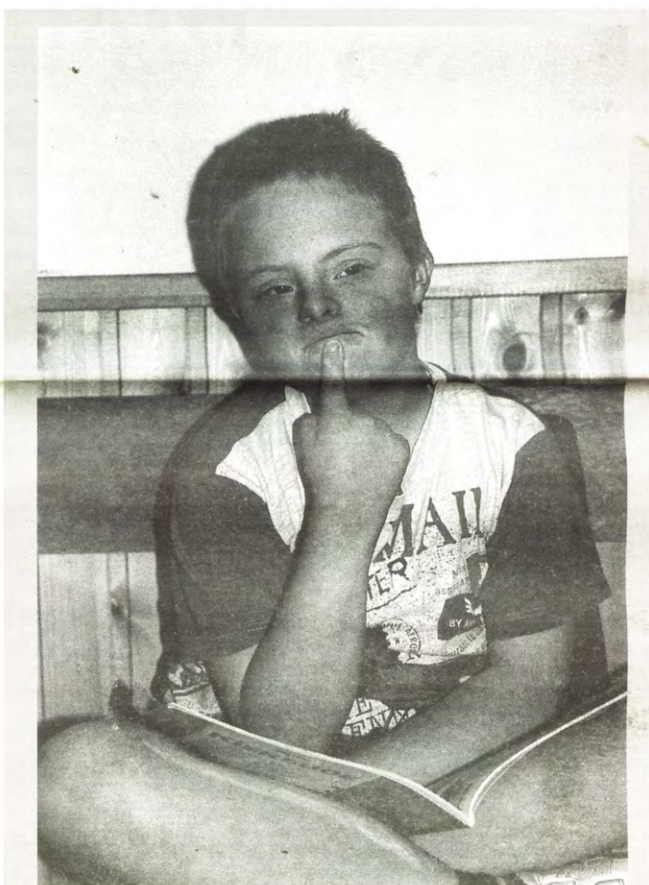
Ithaka [vwa püblik]

lietser kan zo rustig van de ene naar de andere lokatie peddelen en de mobiliteit van een stationsomgeving zelf in praktijk brengen.

Een stationsbuurt symboliseert bij uitstek mobiliteit, snelle doorstroming van mensen en verkeer en grijze anonimiteit, terwijl het anderzijds een steer kan creëren van melancholie (miezerige regen, nietszeggende gezichten en dieptreurende stationsmuziek), wachten en verwachting. Het gaat om de poort van een dorp of stad, een membraan waardoor men van de ene naar de andere plaats kan reizen, waar tijd een centrale rol speelt en de passant slechts door-, heen- en teruggaat. Als doorgangplaats heeft ze meestal een chaotische geschiedenis achter de rug van opbouw en afbraak, heropbouw en herstel, verfraaiingswerken als het plaatsen van monumenten en aanleggen van parken en plantsoenen. Deze bouwkundige bedrijvigheid probeert de vaagheid en de lelijkheid weg te werken om een impressie te geven van groen, zuiverheid en vergane glorie. Vaak lopen dergelijke pogingen uit op een fiasko waardoor de omgeving opnieuw vervalt in anonieme groezeligheid.

Ithaka wil de ijle vluchtigheid van een stationsbuurt een kort moment omvatten om ze daarna weer snel los te laten. Het gaat hierbij niet om kunst die de grijsheid wil opleuren, die wil sjokkeren of tot abstrakte reflecties wil dwingen. De bezoeker wordt ook niet bij het handje genomen voor een allesomvattende uitleg bij elk werk dat hij tegenkomt. Hoe zou een kunstenaar of een organisator kunnen voorspellen hoe het publiek reageert? Zeker nu niet alleen bezoekers in sensu stricto worden aangesproken, maar ook de toevallige voorbijslenterende of gejaagde pendelaar.

Zoals het station naar vluchtigheid ver-

Mag deze jongen binnenkort naar een gewone school? De Vlaamse overheid houdt de geldbeugel angstvallig gesloten. Ook werknemers uit de non-profitsector blijven op de achterbank zitten. Een kus van juf Vanderpoorten zit er niet in. Wie ze wel binnendraait, leest u op pagina 3 en 7.

(foto Steven Van den Eede)

wijst, zo doet ook de moderne kunst dat geregeld. Vaste waarden en stabiliteit worden verlaten. Er wordt afgeweken van de aangelegde sporen in een verglijden van de ene betekenis naar de andere. De hier gebrachte kunst realiseert slechts korte flitsen van begrippen of niet-begrippen. Wat vandaag als baanbrekende kunst gezien wordt, is morgen misschien vergeten. De bezoeker

van Ithaka glijdt ook voorbij, passeert net als de dagelijkse stroom van treinreizigers, staat even stil bij de bewuste banaliteit van sommige werken of de absurditeit van plaatsen en momenten. Wellicht denkt hij of zij even na, misschien ook niet. Schoonheid en lelijkheid, filosofie, irrationaliteit en chaos, maakt het iets uit voor een publiek dat slechts een kort moment aanwezig is? Ithaka wil een eendagsvlieg zijn die even irriteert en die u daarna zonder enige gewetenswroeging tot moes mag meppen. Ithaka dood, Ithaka leeft.

Els Baetens

Peter Mangelschots

Zie ook het Middelpunt Ithaka op pagina's 8 en 9 met een volledige handleiding bij het parcours.

GROEP T

LERAARS MET VISIE

PEDAGOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Tiensevest 60 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.be

Democratie

Open brief aan de democratische politieke partijen en al wie diskriminatie, in welke vorm dan ook, bestrijdt.

Diskriminatie op basis van huidskleur, cultuur of religie is in een democratie onduidelbaar. De opkomst van extreem-rechts in eigen land en de politieke situatie in Oostenrijk wekken dan ook terecht heel wat bezorgdheid bij ieder rechtgeaard democraat.

Heel wat minder reactie valt te bespeuren als het recht van elke mens op communicatie in de verdrinking komt. Dit recht is nochtans ingeschreven in de 'Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en van de Burger' en opgenomen in de 'Konventie van Europa' (artikel 10).

In de zich steeds uitbreidende Europese Unie komt, om praktische redenen, het recht op het gebruik van de eigen taal in het gedrang. Meer en meer overweegt men het aantal werktaalen te beperken tot drie: Engels, Frans en Duits. Wie een van deze talen als moedertaal heeft, zal dus het niet te versmaden voordeel genieten zich vrij en ongeremd te kunnen uitdrukken. Mooie democratie!

In het dagelijks leven van de modale burger is de toestand echter nog méér diskriminerend. Wie de Engelse taal niet machtig is, dreigt te verworden tot een tweederangsburger. Een eeuwenoud principe vindt hier zijn toepassing: de leenheer (de machtigste staat ter wereld) die de vazal (de internationale gemeenschap) zijn wil (taal en cultuur) opdringt.

Dat dit geen loze woorden zijn, bewijst de uitspraak van David Rothkopf, direc-

teur-generaal van het raadgevend kabinet 'Kissinger Associates': 'Il y va de l'intérêt économique et politique des Etats-Unis de veiller à ce que, si le monde adopte une langue commune, ce soit l'anglais.' (Le Monde Diplomatique, augustus 1998).

Diezelfde mensen die enerzijds etnisch

racisme resoluut afwijzen, verzetten zich anderzijds (bijna) niet tegen taalkundig-culturele diskriminatie. Begrijpe wie begripen kan!

Dan Van Herpe, Oud-Turnhout

Universitaire ensembles op het podium

Het muzikale leven in Leuven is springlevend. Aan de Leuvense universiteit bloeien een harmonisch orkest, een symfonisch orkest, een big band en enkele koren. Honderden muzikanten maken wekelijks, zelfs dagelijks, tijd om naast hun studies, of soms werk, hun geliefde instrument vast te nemen.

Maart is traditioneel een drukke maand voor de verschillende universitaire ensembles. Het Universitair Symfonisch Orkest start de konsertenreeks met 'Carmina Candida'. De vijftienzestig muzikanten van het orkest brengen samen met het Arenbergkoren en Capella Academica een gevarieerd programma. Instrumentale fragmenten worden afgewisseld met aria's uit opera en operette. Zowel een subtiel Brahms als een 'zware' Wagneroverture of vederlichte aria van Donizetti krijgen hun plaats op het programma. De solisten van de avond zijn Annick Desair en Iris Alget, twee jonge Belgische sopraan. Zij zijn beide kandidaat voor de Koningin Elisabeth-wedstrijd voor zang 2000.

(gdg)

Er wordt gekonserteerd op donderdag 2 en vrijdag 3 maart om 20u in de St.-Jan-de-Doperkerk in het Leuvense Groot Begijnhof. Kaarten aan 600/400/250 (studenten) en te bestellen op nummer 016/40.11.37 of te verkrijgen bij de muzikanten zelf.

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 26
Nummer 22
28 februari 2000

Ver. uitg.: Peter Mangelschots
Hoofdredactie: Bart De Schrijver
Redaktiesekretaris: Peter Mangelschots
Redaktie: Stijn Bovy, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Filip De Keukeleere, Margo Foubert, Loes Geuens, Joost Helsen, Diederik Vandendriessche, Pieter Van der Aa
Doka: Bart 'Ubo Bolts' De Keuster, Steven 'Kurt Van de Wouwer' Van den Eede
Medewerkers: David 'Rolf Aldag' Adriaen, Els 'Alberto Elli' Baetens, Katelijne 'Michael Boogerd' Beerten, Dominique 'Bo Hamburger' Biebau, Anne 'Mario De Clercq' Dekerk, Kristof 'Erik Dekker' D'Exelle, Jorn 'Jo Planckaert' Peeters, Kathleen 'Davide Rebellin' Raskin, Steven 'Lucien Van Impe' Vandervelden, Han 'Pascal Herve' Vanholder, Nathalie 'Alexandre Vinokoerov' Van Leuven, Matthieu 'Jesper Skibby' Van Steenkiste,
Layout en vormgeving: Katelijne 'Dimitri Konyshov' Beerten, Dirk 'Bernard Hinault' Bernard, Stijn 'Jeroen Blijlevens' Bovy, Marie-Anne 'Mario Cippolini' Dedeurwaerdere, Yves 'Peter Van Petegem' Dejaeghere, Filip 'Oscar Freire' De

Keukeleere, Kristof 'Eros Poli' D'Exelle, Loes 'Ludo Dierckxsen' Geuens, Chloé 'Roberto Conti' Heerman, Gudrún 'G' Greg 'Lemond' Labiau, Willy 'Marco Pantani' Leung, Peter 'Wilfried Peeters' Mangelschots, Pieter 'Frank Vandenbroucke' Van der Aa, Steven 'Serafs Knaven' Van Dessel, Matthieu 'Axel Merckx' Van Steenkiste
Cartoons: Seb
Dtp: Dirk 'Fabio Baldato' Bernard, Filip 'Maarten Den Bakker' De Keukeleere, Willy 'André Tsjmil' Leung, Steven 'Rik Verbrughe' Van Dessel
Spelling: Stijn 'Miguel Bartoli' Bovy, Filip 'Peter Farazijn' De Keukeleere, Loes 'Johan Museeuw' Geuens
Eindredactie: Stijn 'Tom Steels' Bovy, Loes 'Jan Ulrich' Geuens
Assistentie-eindredactie: Katelijne 'Filipo Casagrande' Beerten, Peter 'Lance Armstrong' Mangelschots, Heidi 'Tyler Hamilton' Van Hout,
Internet-Veto:
http://www.veto.student.kuleuven.ac.be
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be
Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Kempenland (Herentals)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr/6.20 €; niet-studenten: 350fr/8.68 €; buitenland: 700fr/17.35 €; steun vanaf 1000fr/24.79 €; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77
Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

Deze week niet in Veto:

Er werd hard gefietst deze week • Museeuw en Tsjmil zijn de grote winnaars van het openingsweekend • En onze jongens gaan het in de toekomst nog beter doen. Men wil leerkrachten een vergoeding geven als ze met de fiets naar school komen • Daar kunnen nog talenten uit voortkomen • Is ook beter voor het draaitje na de wedstrijd. Wilfried Nelissen en Danny De Bie zijn nu toch al prehistorie • In Amerika is de verkiezingsstrijd losgebarsten • Bill Clinton en zijn gevolg moesten uit hun hotel ontzet worden wegens brandalarm • Sigaar vergeten te doven, Bill? • Neen, de McCain frietjes te hard laten fritureren • Of was het een AmBush? • Als ze het maar niet te Goretig maken, anders raken ze nog op de Dole • CVP wordt uit Oktopusoverleg geweerd. De oktopus is twee armen kwijt • Als je dan weet dat een oktopus een geslachtsorgaan heeft op twee van zijn armen... • 't Is dus echt wel een lullige geschiedenis • Wisselbeker Ivan De Vadder voor culturele omloop • Bert draagt weeral de rode lantaarn • Kabinet Verwiltghen loopt leeg • Marc overweegt het plaatsen van veiligheidskamera's aan elke uitgang • In

JO MEUWISSEN

Alle verhuur
Video-, klank- en lichtmateriaal
Videoschermen tot 4 m
DISCOBAR
met of zonder D.J.
KARAOKE (5000 BEF)

016/201.301

Leuven hebben ze er alvast zeven miljoen voor vrijgemaakt • Echelon doet het gratis • Oostenrijk niet uitgenodigd bij de opening van Brussel 2000 • Het atomium heeft geen rechtse bal meer nodig • Gerard Mortier wil naar huis • Jean-Marie Dedecker wou Selecion als sponsor van de judobond • Nu blijkt de grote baas van Selecion de schoonzoon van Karel Dillen te zijn en notoir Vlaams Blokker • Hangt het Blok binnenkort de bokshandschoenen aan de (Ver)wilgen in ruil voor een kimono met bruine gordel? • Club Brugge heeft een beroerde week achter de rug • De achterbaksheid in de trainersoap werd van hogerhand afgestraft • Het goddelijke Anderlecht bezorgde Brugge in een Goortige match een zoveelste nederlaag.

vorige opgave

D	W	A	A	L	S	P	O	O	R
A	B	L	A	I	R	M	A		
R	I	E	K	K	O	R	A	N	
W	O	L	A	T	A	N	D		
I	N	D	R	O	O	M	F		
N	D	E	M	O	N	M	I		
I	M	A	M	M	W	I	G		
S	A	M	E	N	M	E	N	U	
M	A	N	O	B	E	L	U		
E	G	O	T	R	I	P	P	E	R

Studenten worden Citroenen

In een maatschappij waar de kennis eksponentieel stijgt is levenslang leren een must geworden. Zowel onderwijsinstellingen als privebedrijven bieden een groot scala van permanente vorming aan. Het gebrek aan een wettelijk kader zorgt echter momenteel voor een wildgroei en buitenissige inschrijvingsgelden.

De term Postakademische Vorming (PAV) wordt gebruikt voor alle opleidingen georganiseerd in het kader van levenslang leren. Zulk een opleiding kan een volledig vormingsprogramma omvatten, maar kan eveneens een lezing, voordracht, studiedag of workshop zijn. Het is de bedoeling om afgestudeerden die in het beroepsleven stappen regelmatig bij te scholen en hen te informeren over nieuwe ontwikkelingen in hun vakgebied.

Loonkost

PAV-opleidingen zijn in principe strikt te onderscheiden van zogenaamde Voortgezette Akademische Opleidingen (VAO's). Een VAO is een specialisatie- of aanvullende opleiding die kwa structuur sterk aansluit bij de basisopleiding. De voornaamste doelgroep bestaat uit studenten die uit de basisopleiding komen. Het doelpubliek en de opzet van PAV is fundamenteel anders: men wil werknemers bijscholen via deeltijdse en fleksibele opleidingen.

Ook de Vlaamse overheid maakt het verschil tussen de twee soorten opleidingen. De redenering is hier dat de overheid wel verantwoordelijk is voor de financiering van verdere opleidingen van studenten die uit de basisopleiding komen, maar niet voor bijscholing van werknemers, zoals bij permanente vorming het geval is. Jos Bosmans, regeringscommissaris voor de KU Leuven: "Ik vind niet dat de overheid moet gaan betalen voor hetgeen bedrijven logischerwijze als gewone loonkost zien. Dat hoort bij de normale funktioering van het bedrijf."

Omdat de overheid voor de PAV's in

ke omvang en met eender welk inschrijvingsgeld. Op het einde van de opleiding kan er omwille van het wettelijk vacuüm geen diploma worden uitgereikt. Wel kan men een attest of getuigschrift geven.

Doordat de wet geen maximaal inschrijvingsgeld vastlegt, zoals voor de basisopleiding en de voortgezette opleidingen, kan men voor de PAV's zeer hoge inschrijvingsgelden vragen. De prijs voor een namiddagse uitleg over de Nieuwe Gemeentewet loopt al snel op tot vijftienduizend frank. Voor een volledige bijscholing in het managementsweten gemakkelijk bedragen tot een half miljoen gevraagd. Afnemers van de opleiding — of beter gezegd het bedrijf waarvoor ze werken — betalen de volle pot.

Waterhoofd

De mogelijkheid om zeer hoge inschrijvingsgelden te vragen, maakt het organiseren van PAV's bijzonder lukratief. Niet alleen universiteiten en hogescholen, maar ook bedrijven hebben dit begrepen en organiseren nu op grote schaal permanente vorming. Ludwig Deweghe, medewerker bij de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir): "Het feit dat niet alleen universiteiten, maar ieder die wil een PAV kan inrichten, heeft er ondertussen al voor gezorgd dat universiteiten slechts kleine spelers zijn op het vlak van permanente vorming." Overbodig te zeggen dat kwaliteit en kwaliteitscontrole van deze opleidingen niet steeds vanzelf-

PAV's in, met zeer variërend inschrijvingsgeld. De opbrengsten gingen tot voor kort integraal naar de organiserende docent, onderzoeksgroep, vakgroep, afdeling of fakul-

Regeringscommissaris Bosmans hekelde deze redenering: "Als men VAO's overhevelt naar PAV omdat men anders niet genoeg inkomsten heeft, zoals werd uitgedrukt, dan vind ik dat niet korrekt." En het moet gezegd worden: de inkomsten voor de KU Leuven liggen door de overheveling een stuk hoger. Indien men de opleidingen "Taxation" en "Bio-ethics" als VAO's zou beschouwen, kan men wettelijk slechts tweehonderdruizend frank inschrijvingsgeld vragen, terwijl men nu voor deze PAV-opleidingen respectievelijk vijfhonderdduizend en zeshonderdduizend frank vraagt.

Met deze gang van zaken wordt een gevaarlijk precedent geschapen. Indien men systematisch VAO's onder PAV gaat plaatsen omdat dit meer opbrengt, bestaat de kans dat gewone studenten deze niet meer kunnen volgen omdat ze geen gulle werkgever hebben die bereid is om gigantische bedragen neer te tellen. 'Gulle werkgevers' zullen overigens voornamelijk in welbepaalde categorieën van het bedrijfsleven te vinden zijn, met name in de grote bedrijven van de profitsector. In deze bedrijven is er geld genoeg voorhanden om te investeren in de bijscholing van werknemers. Voor KMO's (kleine en middelgrote ondernemingen), en nog in sterkere mate voor werkgevers in de non-profitsector zal het alvast een stuk moeilijker worden om de werknemers up to date te houden.

Pot

Van overheidszijde onderkent men dit probleem. Bosmans: "Uiteraard moet de overheid er rekening mee houden dat er ook permanente vorming nodig is in de sector zoals bijvoorbeeld de gezondheidszorg. Ik pleit dan ook voor een splitsing van profit en non-profitsector, waarbij de overheid voor deze laatste financieel bijspringt. De gemeenschap draagt hier immers een grote verantwoordelijkheid." Ook aan onze universiteit heeft men in het verleden al over deze problematiek nagedacht. Ererector Dillemans bepleitte de invoering van een centrale pot voor alles wat Postakademische Vorming was, waar men de gederfde winst uit de verkoop van opleidingen aan de profitsector zou samenbrengen. De bedoeling van deze konstruktie was de uitbouw van opleidingen voor de non-profitsector die de universiteit dan zelf zou subsidiëren.

Voortloppig zit er binnen de KU Leuven echter geen schot in de zaak. "Men moet voor de PAV-programma's vermindering kunnen toestaan, zoals nu voor VAO's met verhoogd inschrijvingsgeld. Sowiens een vermindering toestaan voor alle mensen die uit de non-profitsector komen, kan echter niet. Het moet programma per programma bekeken worden", aldus Van Nieuwenhove.

Loes Geuens
Stijn Bovy

Ieder die dat wil, kan permanente vorming inrichten, over eender welk onderwerp, met eender welke inhoud, van eender welke omvang en met eender welk inschrijvingsgeld

geen enkele vorm van financiering voorziet, kan ze ook zeer moeilijk een regelgeving opleggen. Waar de VAO's een strikte regeling hebben voor wat het inschrijvingsgeld, de studie-activiteit en de inhoud betreft, is er voor de PAV's wettelijk niets geregeld. Ieder die dat wil, kan een opleiding inrichten, over eender welk onderwerp, met eender welke inhoud, van eender wel-

sprekend zijn. Volgens regeringscommissaris Bosmans zal hier echter het marktprincipe spelen: "Gezien werkgevers de opleiding zelf moeten betalen, zal kwaliteit het beslissende criterium zijn in de keuze van de opleiding. Op die manier kunnen de universiteiten zich onderscheiden."

De KU Leuven heeft dit marktprincipe alvast goed begrepen. Men richt honderden

iteit. Vanaf dit jaar wordt er een zogenaamde overhead afgehouden van de inkomsten. Dit is een bepaald percentage van de opbrengst dat naar de gecentraliseerde middelen van de universiteit versart wordt.

Addertje

Er zit echter een addertje onder het gras. Vorig jaar richtte de KU Leuven de opleidingen "Master of European and International Taxation" en "European Master in Bio-ethics" op in het kader van permanente vorming. Op het eerste gezicht misschien geen probleem, ware het niet dat zowel de benaming als de inhoud van de programma's meer overeenkomsten vertonen met een VAO dan met een PAV. Er vindt dus een soort overheveling van een VAO-programma naar PAV plaats. Volgens Frans Van Nieuwenhove, directeur Rektorale Diensten aan de KU Leuven, heeft dit te maken met de doelgroep van de nieuwe opleidingen: "De opleidingen richten zich op een publiek van professionele, werkzame mensen. Een van de overwegingen was dat men deze mensen moest doen betalen voor de opleiding omdat men anders uit andere middelen moest gaan putten."

Vrouwen in de kringen

De werkgroep Vrouw-Man-Universiteit-Samenleving (Vmus) van Sociale Raad — een geleiding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) onderzocht in het verleden reeds tweemaal hoe het zit met de vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de studentenbeweging, zowel in de kringen als in de raden. Uit die onderzoeken bleek telkens dat vrouwen in vergelijking met hun aandeel in de studentenpopulatie schromelijk ondervertegenwoordigd waren. Vmus onderzoekt dit nu ten derde maal. De studentenbevolking is immers zeer wisselend zodat gegevens vlug gedateerd zijn. Bovendien wil men de toestand van nu kunnen vergelijken met die van voorgaande jaren.

Daarom roept Vmus alle studenten op om onderstaande vragen op de vergadering van hun kring te brengen. Het is belangrijk dat alle kringen meedoen aan het onderzoek om een globaal beeld te krijgen en om te kunnen vergelijken tussen de kringen onderling.

Vmus heeft een drietal concrete vragen opgesteld om na te gaan hoeveel vrouwen en mannen actief zijn in de kringwerking en op welke manier. Men vraagt dat deze op een gestandaardiseerde manier zouden worden ingevuld. Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen verantwoordelijken van een werkgroep en medewerkers. Bij elke persoon moet de studierichting en het jaar vermeld worden, alsook de voor- en achternaam. In deze moderne tijden is een voornaam niet steeds een duidelijke indicatie voor

het geslacht, dus zou Vmus het op prijs stellen dat de namen van vrouwen in hoofdletters worden geschreven en die van mannen in kleine letters.

Het antwoord op de volgende vragen kan u binnenbrengen bij Sociale Raad, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven:

- 1) Kan u het aantal vrouwen en mannen die actief zijn in het presidium opsommen? Welke functie bekleeden zij daarin (bijvoorbeeld: verantwoordelijke werkgroep, medewerker)?
- 2) Kan u het aantal mannen en vrouwen die actief zijn in de onderwijswerking en onderwijsvertegenwoordiging opsommen? (bijvoorbeeld: in de permanente onderwijscommissies, fakulteitsraad, departementsraad).
- 3) Kan u het aantal vrouwelijke en mannelijke jaarverantwoordelijken opsommen?

(mf)

De gaatjes in het visitatierapport

Een jaar geleden legde een studentenvertegenwoordiger op de Akademische Raad in een nota de vinger op enkele wonden van het departement Tandheelkunde. De studenten moeten er zelf patiënten ronselen voor hun stages en examens, de studiekosten worden de hoogte ingegaagd door de aankoop van materiaal en er heerst een buitensporige studiedruk. Daarnaast wordt de sfeer op het departement in de nota als 'ondemocratisch' aangeduid. Op dit moment ondergaat Tandheelkunde een 'kritische zelfstudie' als voorbereiding op de komst van een visitatiecommissie.

Een visitatiecommissie is een team van specialisten uit zowel Vlaanderen als Nederland dat de onderwijskwaliteit van universitaire opleidingen onderzoekt. Het universiteitsdecreet bepaalt immers dat de universiteit ten minste om de acht jaar een externe onderwijsvaluatie moet laten uitvoeren. Tegen 2004 moeten normaal gezien alle studierichtingen 'gevisiteerd' zijn.

Voeren

Een commissiebezoek verloopt volgens een vast stramien. Ze voeren ondermeer gesprekken met het fakulteitsbestuur, assistenten en afgestudeerden. Daarnaast kijkt de visitatiecommissie studiemateriaal, handboeken en skripties in. Tenslotte bezoeken ze ook onderwijsruimten, computerfaciliteiten en bibliotheken. Van dit alles maken de specialisten een eindverslag op, waarin ze nagaan in welke mate de fakulteiten voldoen aan de voorgestelde eisen, en hoe eventuele tekortkomingen kunnen worden aangepakt.

(foto Bart De Keuster)

Voorafgaand aan de eigenlijke, *eksterne* visitatie legt de commissie een referentiekader vast, een aantal minimumvereisten waaraan elke opleiding binnen het vakgebied moet voldoen. De universiteiten van hun kant stellen een zelfstudie op, waarin de doelstellingen en eindtermen van hun opleiding besloten liggen. Deze komt tot stand na overleg tussen profren en studenten, de vice-rector, de voorzitter van de permanente onderwijscommissie (POK) en de onderwijskoördinator. Dit kritische zelfonderzoek leidt er soms toe dat bepaalde pijnpunten al opgelost zijn voor de commissie op visite komt.

Om tegemoet te komen aan de verwachtingen van de overheid ten aanzien van de opvolging van de eksterne onderwijsvisaties, vindt ongeveer vier jaar na de eksterne visitatie een minder omvattende tussentijdse evaluatie plaats. Men gaat dan na wat een fakulteit heeft gedaan met een visitatierapport.

Vlakte

Op 15 juni 1994 kwam bij het departement Tandheelkunde, onderdeel van de fakulteit Geneeskunde, een visitatiecommissie langs. Een opvolgingsverslag werd geschreven op 3 januari 1996. In het visitatierapport vinden we weinig ophefmakend nieuws. Naast een aantal positieve noten worden ook een paar pijnpunten vermeld: de examens worden afgelegd binnen een te korte periode, het reglement laat te weinig ruimte voor herkansing en het aantal natuurwetenschappelijke en medisch-tandheelkundige basisvakken in het curriculum is te hoog.

Ondanks enkele kritieken leek alles redelijk in orde te zijn op het departement aan de Kapucijnenvoer. Het moet gezegd dat de Leuvense studentenkoepel bijzonder weinig signalen ontvangt vanuit Tandheelkunde. Op de vergaderingen van Kringraad of Sociale Raad komen er zelden of nooit vertegenwoordigers van de tandheelkundestudenten opdagen. Volgens de huidige studentenvertegenwoordiger op de POK van Tandheelkunde is dit "niet te wijten aan onwil maar aan de studiedruk".

Het visitatierapport vertoont blijkbaar 'gaatjes'. Na systematische klachten van studenten tandheelkunde en na bevestiging van die mistoestanden door actieve navraag, besloot een geneeskundestudent en studentenvertegenwoordiger op de Akademische Raad (AR) een aantal wanpraktijken aan te kaarten in een nota.

Volgens de nota zou de studiedruk voor studenten Tandheelkunde buiten alle proporties zijn door de te behalen eindtermen. Terwijl de studenten stage lopen in de kliniek, hebben zij soms tussendoor ook examens. De Dienst Universitair Onderwijs (DUO) van de KU Leuven kon niet zeggen of er al een studietijdmeting werd uitgevoerd bij tandheelkunde. In welke mate de studiedruk beslag legt op de studenten en of de wettelijke grenzen worden gerespecteerd, werd dus nooit onderzocht.

Professor Quiryren van het departement Tandheelkunde geeft toe dat de druk op de tandheelkundestudenten, in vergelijking met andere fakulteiten, zeer groot is. Hij wijt dit aan het feit dat de opleiding eigenlijk veel te

kort is om tandheelkundigen klaar te stomen. Binnen het departement is er zelfs sprake om een zesde jaar in te richten. De prof merkt voorts op dat tandheelkundestudenten, ondanks het aanzienlijk aantal stage-uren, "het departement toch meer kosten dan dat ze opbrengen".

De nota van de AR-vertegenwoordiger stelt dat de tandheelkundige kliniek leegloopt. In tegenstelling tot hun collega's bij geneeskunde, moeten de tandheelkundigen in spe zelf hun patiënten ronselen. Deze moeten vaak specifieke pathologieën hebben opdat de student de eindtermen kan halen. Het is de 'geïronsele' patiënt die betaalt 'voor zijn mondverzorging, en bijgevolg impliciet bijdraagt aan het leerproces van de student. De studenten tandheelkunde moeten ook zelf op zoek naar hun 'eksamenpatiënt'. Aangezien deze aan een reeks voorwaarden kwa tand- en mondproblemen moet voldoen, is dit een lastige opdracht. Het departement minimaliseert die opmerking. Professor Quiryren is van oordeel dat het systeem van ronselen uiterst beperkt is. Hij beweert dat studenten wel patiënten aangeboden krijgen.

Buis

De studiekosten bij tandheelkunde zijn hoog. Een groot deel van de instrumenten moet door de studenten worden aangekocht. De visitatiecommissie van 1994 wees er trouwens al op dat er op die manier een bijkomende studietoek is van rond de honderd-zestigduizend frank. Ook hier weer een relativerende Quiryren: "Voor al die tandheelkundige instrumenten worden prijs-offertes gevraagd aan minstens drie firma's die dan worden bekeken door een commissie waarin ook twee studenten van elk jaar zeten. Ik kan u verzekeren dat we uit het aanbod de beste prijs-kwaliteit verhouding halen. De studenten zijn niet verplicht om het voorgestelde materiaal te kopen."

De nota heeft het tenslotte over het 'ondemocratische' gehalte van de studierichting. Studenten zouden bang zijn om hun mond open te doen, wegens 'buisdrengingen'. Dit is volgens professor Quiryren te wijten aan het feit dat in het departement profren en studenten in een dichter verband staan. "Studenten denken gevisieerd te worden als ze opmerkingen hebben", is de uitleg. De tandheelkundige voegt eraan toe dat het professorenkorps niet liever zou hebben dan dat er wat feedback zou komen. Er bestaat er op het departement overigens een ombudsdienst waar de studenten met anonieme klachten terecht kunnen.

de tandheelkundige voegt eraan toe dat het professorenkorps niet liever zou hebben dan dat er wat feedback zou komen. Er bestaat er op het departement overigens een ombudsdienst waar de studenten met anonieme klachten terecht kunnen.

Mat

Tandheelkunde is een blinde vlek in de Leuvense studentenkoepel. De studenten worden er amper vertegenwoordigd, waardoor hun stem niet wordt gehoord. Wanneer er ernstige klachten zijn, klinkt het woord van het departement altijd luider en meer onderbouwd dan dat van de studenten.

De pijnlijke kritieken uit de nota van de studentenvertegenwoordiger zomaar onder de mat vegen, is echter al te simpel. De buitensporige studiedruk en studiekosten bij tandheelkunde zijn objectieve gegevens die men niet van de hand kan doen als geruchten. Dat aan het Kapucijnenvoer nog nooit een ernstige studietijdmeting werd uitgevoerd, zet aan tot nadenken.

Bart De Schrijver
Kristof D'Exelle

ALBATROS DRAAIT NOG STEEDS OP 78 TOEREN

The Legend Continues

Voor alle fiiven, kan je bij de Albatros terecht.

Je draait zelf, of wij zorgen voor iemand. Voor de prijs hoef je het niet te laten.

GETUIGENISSEN

JoostH: "Ik ben nog nooit zo goed zat geweest als in den Albatros. Het hier is er echt aan te raden."
PaulJ: "De favoriet die ik daar gezien heb zijn hier, dan die in Salvo. Zoveel prachtige vrouwen heb ik nergens anders gezien."
GoedeL: "Den Albatros is beter dan SEX."
TimpP: "Ik heb in den Albatros mijn lief gevonden. Alle, al mijn lieven."
Louist: "Eén van de vele prachtige zalen die Leuven rijk is. Alleen maar mijn beled."
DierisC: "Ik goet er regelmatig. (Lachen) Weet je waarom? Het is de beste manier om mijn pree van thuis aan te spreken. En de toets."
JohannesP: "Salich Keratosa en geen kritische Albatros."
PeterH: "Er gaat niets boven de Albatros om je zo eens goed te slaan."
SteveMillerB: "In mijn buik zit er nog..."
Godfriedo: "Ik ga liever liever naar de cinema, hoor."
WalterC: "Ik ben nu 33 jaar en er is maar één plaats waar ik dan vergoot: Albatros."
LieveS: "Mij maakt het eigenlijk niet veel uit waar ik is, avonds eens kan veranderen, maar om één of andere reden zal ik toch vaak in de Albatros."
GodvV: "En dan zijn er nog mensen die twifelen aan het bestaan van God."
Robv: "als ik de Albatros vroeger had ontmoet, dan zou ik (hoogenam) geen probleem gehad hebben met die 72 jaar."

Elke gekte of overtoesant met behulp van andere personen is natuurlijk volledig vrijwillig en zonder enige belofte. Zolang u ook maar naar de Albatros komt.

PRIJZEN

Huur zaal: 10.000,-
Vat bier: 5.500,-
Fles frisdrank: 80,-

INFORMATIE EN RESERVATIES

LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
016/32.37.89 (elke werkdag 14-18u)
fax: 016/22.01.03
loko@loko.student.kuleuven.ac.be

De vissen lijden aan een verkoudheid

Een reusachtige natuurramp die door sommigen met de kernramp in Tsjernobyl wordt vergeleken, zorgt voor een massale vissterfte en een bedreiging voor de watervoorziening in Centraal-Europa. Het giftige sianide van een goudmijn stroomde in een Roemeense rivier en verspreidde zich nu in andere rivieren. Omdat het Australische moederbedrijf van de mijn haar verantwoordelijkheid weigert op te nemen voor het milieu-insident, betoogt Lemde, de Leuvense vereniging van Hongaarse studenten, op 2 maart voor de Australische ambassade in Brussel.

De problemen ontstonden op 30 januari met de overstroming van een dam bij de Aurul-goudmijn in het Roemeense Baie Mare. Deze mijn, die in handen is van het Australische mijnbouwbedrijf Esmeralda, haalt voornamelijk goud uit de grond en gebruikt voor de zuivering van de ertsen allerlei chemische stoffen, waaronder het schadelijke sianide. Een grote hoeveelheid mijnafval, dat sianide en zware metalen bevat, is uit een opslagplaats via een weiland in de rivier Sonesul terechtgekomen. Via de rivier Tisza, die door Hongarije stroomt, komt dit water in de Donau terecht. De vervuiling strekt zich nu uit over Roemenië, Hongarije en Servië.

Het eerste teken van de vergiftiging was een massale vissterfte; er zou reeds sprake zijn van tweehonderdduizend ton dode vis. Experts vrezen dat vijftien procent van het visbestand verloren is. Minstens duizend vissers zijn hierdoor technisch werkloos. De toestand is niet alleen op sociaal vlak, maar ook op ekologisch vlak rampzalig te noemen. In de Tisza, die tot voor kort een van de properste rivieren was, zwommen veel zeldzame vissoorten. Ook dieren zoals beren, ezels, paarden, vos-

sen en wolven hebben het zwaar te verduren door de toxische vervuiling. De zeldzame en beschermde visarend is direct in zijn bestaan bedreigd.

Het ecologisch evenwicht in de rivieren is volledig verstoord: bacteriën zijn afgestorven. Het kan een twintigtal jaren in beslag nemen vooraleer het evenwicht is hersteld. De

derde zaken: de vissen zouden lijden aan een verkoudheid. Op de website van het bedrijf wordt gezegd dat er nog geen enkel wetenschappelijk bewijs is dat de milieuproblemen zou te wijten zijn aan de mijn. De Australische regering houdt het bedrijf de hand

sianide beter af te schermen, maar Esmeralda ontkent dat.

Een positief punt is alvast dat Loyola de Palacio, Europees commissaris voor Transport en Energie, geld wil zoeken om Hongarije te helpen bij het opruimen van de vervuiling die Europese prioriteiten aanneemt. Juhasz heeft de indruk dat de Australiërs zich niet al te veel aantrekken van de problemen omdat ze zich in Centraal-Europa voordoen. Indien er zich een soort-

gelijke catastrofe zou voordoen op de grens tussen België en Nederland zou er veel meer belangstelling zijn.

Het initiatief voor de betoging komt van Lemde. Al snel volgde er steun van de Leuvense studentenbeweging in hoofd van Sora (Sociale Raad) en Portulaca (de raad van de buitenlandse studenten in

Leuven). Ook de studenten van de Vrije Universiteit Brussel en verscheidene Belgische milieubewegingen stappen mee op. Ze willen een petitie overhandigen aan de Australische ambassadeur.

David Adriaen

Op 2 maart wordt er vanaf 16u betoogd voor de Australische ambassade, Giumardstraat 6, Brussel. Er wordt verzameld op het Luxemburgplein in Brussel om 15u45. De Leuvense delegatie vertrekt om 14u55 aan het station.

Tisza is bovendien een belangrijke schakel in de drinkwatervoorziening. De aantasting beperkt zich niet enkel tot de rivieren, maar verspreidt zich via het grondwater naar waterputten. In laboratoria kan sianide onschadelijk gemaakt worden, maar zulk een operatie is op grote schaal niet haalbaar.

Verkoudheid

Het Australische mijnbouwbedrijf Esmeralda minimaliseert het probleem. De massale vissterfte zou te wijten zijn aan an-

bove het hoofd. De minister van Leefmilieu zegt bijvoorbeeld dat het bedrijf de normen in het buitenland respecteert. Gergely Juhasz van Lemde meent daarentegen dat mijnbouwbedrijven landen onderzoeken met een zwakke milieuregulering. Toch wil hij de Roemeense regering niet als schuldige voor de catastrofe aanduiden — zij zijn echter veeleer slachtoffer. De buurlanden volgen ook deze redenering en hebben hun pijlen gericht op het mijnbedrijf in plaats van Roemenië te viseren. Volgens het Roemeense ministerie van Milieu is in het verleden al herhaaldelijk gevraagd om de

Raad van State pleit voor behoud Leuvense agrarische zones

Groen Leuven wint de eerste veldslag

Buurtbewoners hebben hun gelijk gehaald bij de Raad van State. Het Parkveld, een agrarische zone aan de stadsrand, blijft een open ruimte en wordt niet omgeschakeld tot industriezone zoals de stad Leuven had voorzien in haar wijziging van het gewestplan. Deze beslissing kan gevolgen hebben voor de andere groene bufferzones, zoals het Termunckveld, waarvan het stadsbestuur de bestemming wil herdefiniëren zodat de KU Leuven er een researchpark kan bouwen.

Het ruimtelijk beleid dat de stad Leuven voert, is vele inwoners een doorn in het oog. Volgens verschillende actiegroepen laat het stadsbestuur economische factoren primeren boven sociale. Soms loopt het echter ook anders af. De Raad van State schorste op 9 februari de door het Leuvense stadsbestuur voorgestelde wijziging van het gewestplan die van het agrarische Parkveld een zone voor mogelijk vervuillende en milieubelastende industrie zou maken. De buurtbewoners zagen een van de schaarse groene zones aan de Leuvense stadsrand opgeofferd worden. Het Termunckveld, het Parkveld, de Boudewijnlaan, de Dijlevallei en de agrarische zone van het Heilig Hartinstituut staan op het verlanglijstje van het stadsbestuur als industriezone. Met de steun van vzw Leuven Verkeer dit trokken de

(foto archief)

bewoners uit deze gebieden vorig jaar naar het administratief rechtscollege om de open ruimtes in Leuven te vrijwaren. Ze dienden een klacht in bij de Raad van State tegen het Vlaams Gewest om de wijziging en de gebrekkige naleving van de wettelijk bepaalde procedure te laten schrappen.

Researchpark

Dit vonnis kan een belangrijke aanwinst vormen voor de evolutie van een ander dossier waar het Leuvense stadsbestuur en de universiteit onder één hoedje spelen om zoveel mogelijk bedrijfsinfrastructuur

aan de stadsrand te vestigen: het Termunckveld. Vijf jaar geleden besliste minister-president Luc Van den Brande (CVP), en tevens Vlaams minister van Economie, dat het Termunckveld in Heverlee de geschikte plaats was voor het researchpark van de KU Leuven. Dergelijke beslissingen vallen onder de bevoegdheid van ruimtelijke ordening. De minister zag er echter geen graten in om dit project naar zich toe te trekken. De KU Leuven wil er een aantal van haar spin-offs vestigen. Dit zijn bedrijven die door de universiteit gefinancierd worden om aan onderzoek te doen buiten hun eigen commerciële activiteiten. Dergelijke spin-offs

zijn nodig om vernieuwing binnen het eksakt-wetenschappelijk discours te realiseren. De universiteit onderzocht alle mogelijke lokaties en het Termunckveld bleek het meest geschikt.

De terreinkeuze van de KU Leuven getuigt helaas allerminst van een progressieve bekommernis inzake ecologie. Twee jaar geleden voerde het Projektteam Stadsontwerp van de universiteit zelf in opdracht van de stad Leuven een onderzoek uit naar de mogelijkheden ter herwaardering van de Vaartbuurt. Zij achtten deze buurt uitermate geschikt om er een researchpark te installeren. Het licht dicht bij stad en station, wat het gebruik van openbaar vervoer zou stimuleren. De nieuwe banen zouden het stadscentrum een herbevolkingsimpuls geven. Busverbindingen zouden de bereikbaarheid vanuit de Kampus Heverlee garanderen. De KU Leuven legt nu het advies van de eigen onderzoeksgroep naast zich neer en wil het park op het Termunckveld installeren. Aan de Vaartkom zou men de oude gebouwen moeten afbreken, terwijl het Termunckveld als landbouwgebied al volledig klaarligt om bebouwd te worden. Dergelijke financiële argumenten wegen blijkbaar zwaar door. De toekomst zal uitwijzen of de KU Leuven en de stad Leuven met ecologische argumenten tot nadenken gestemd kunnen worden over hun ruimtelijk beleid.

Kathleen Raskin

Kloppen op de rode knokploegen

Hij wordt dit jaar vijftig. Ondanks die pensioengerechtigde leeftijd is hij echter nog lang niet van plan met emeritaat te gaan. Hij is integendeel nog steeds alive and kicking. De Historische Kring Leuven vierde deze week en viert dat met een tentoonstelling in de Centrale Bibliotheek.

"Amici Fides Labor" was de leuze waar- onder de Historische Kring op 7 februari 1935 werd opgericht. Michiel Van Meensel werd de eerste preses. Professor Van der Essen, die ook sekretaris-generaal van de universiteit was, werd erevoorzitter. In het begin bestonden de activiteiten van de kring voornamelijk uit driewekelijkse vergaderingen in een zaaltje boven Hotel-Restaurant de la Gare. In een eerste deel werd een voordracht gegeven over een historisch onderwerp. Daarna volgden pot en pint en werd er verbroederd in de stijl van de regionale klubs. Het overbruggen van de kloof tussen kandidaturen en licenties was het hoofddoel van deze bijeenkomsten. Het peterschap werd in het leven geroepen om de nieuwelingen wegwijs te maken in de bibliotheek. Lange tijd was het de gewoonte op het einde van het academiejaar een wandeling naar de "Zoete Waters" in Heverlee te maken waar dan de nieuwe preses werd aangeduid.

Geyl

Tijdens de oorlogsjaren werd het voor de studenten moeilijker om iets te organiseren. Voor de kolleges kwam een uurregeling tot stand waardoor het de studenten mogelijk werd gemaakt slechts enkele dagen in Leuven te verblijven en zolang mogelijk thuis te zijn. De mogelijkheid om buiten de lessen samenkomsten te beleggen, werd dus beperkt. Toch probeerde de Historische Kring zijn bijeenkomsten zo normaal mogelijk te laten verlopen. Van de nood een deugd makend, verspreide het presidium vanaf dan ook gratis een adreslijst van alle leden. Ook het eerste kerstfeestje zag in die donkere oorlogsjaren het licht. Het zou het begin zijn van een lange traditie die tot op de dag van vandaag nog standhoudt. Al zijn de kerstkoren nu vervangen door iets lawaaiiger groepjes.

Eenmaal de oorlog voorbij, konden de banden met de buitenlandse collegae weer worden aangehaald. Zo kwam in 1945 professor Geyl uit Nederland spreken en werden Poolse studenten ontvangen. Onder preses Frans Van Mollie werd ook de eerste buitenlandse reis georganiseerd. Tot voor enkele jaren was dit een jaarlijks terugkerende gebeurtenis. Ook het eerste kringblaadje werd in die periode van wederopbouw boven de doopfontein gehouden. *Tijdingen uit Leuven* richtte zich vooral op de afgestudeerden en hield hen zo op de hoogte van het Leuvense geschiedenisleven. Later werd dit studentenblad overgenomen door de alumnivereniging

"Historici Lovaniensis" en zagen verschillende nieuwe kringblaadjes het licht.

In de jaren vijftig bleven de studenten- aantallen stijgen en het presidium nam navenant uitbreiding. Vanaf het academie- jaar 1954-55 zou het hele kringbestuur — behalve geestelijken en meisjes — zijn in- trek nemen in "Huis Historia" in de Onze Lieve Vrouwstraat. Hoewel de oprichting hiervan niet in goede aarde viel bij de uni- versitaire overheid, werd het huis toch een zestal jaar het centrum van alle activiteiten. In 1961 moest men noodgedwongen ver- huizen. Vergaderingen vonden toen plaats in een kamertje boven kafee de Munt in de Munstraat.

Halfweg de jaren vijftig kwam een nieuwe traditie tot stand. Elk jaar werd er na de paasvakantie een nachtelijke bedevaart naar Scherpenheuvel gehouden. Hoe- wel deze gewoonte destijds niet lang stand hield, is ze sinds een vijftal jaar in ere her- steld. Tijdens de feestweek, rond half februari, trekken de geschiedenisstudenten naar het bedevaartsoord.

In de jaren vijftig vormden Historia en het geloof wel vaker een onafscheidelijk duo. Tijdens de schoolstrijd lieten de histori- ci zich namelijk niet ontbetuigd en trokken naar Brussel om te betogen. Daar over- nachten ze in een klooster in Koekelberg, waar de monniken hen de volgende ochtend van spandoeken voorzagen, maar ook van stokken. Dit alles om in naam van "de Vrijheid en de Democratie" verweer te- gen "rode" knokploegen te kunnen bieden.

Lange tijd was het de gewoonte op het einde van het academiejaar een wandeling naar de "Zoete Waters" in Heverlee te maken waar de nieuwe preses dan werd aangeduid

Vanaf 1961 werden de eerste presesverkie- zingen georganiseerd, hoewel nog niet in de huidige vorm. Tegen het einde van het jaar duidde de tweede kandidatuur uit haar midden vier studenten aan. Willens nillens moesten deze aan de verkiezingen deelne- men. Tot halfweg de jaren zestig moest de nieuwe preses daarna ook nog de zegen van de erevoorzitter krijgen.

Het woelige einde van de jaren zestig ging ook aan Historia niet voorbij. Onder preses Louis Vos werd de kringwerking ge- moderniseerd. Er kwamen acties voor meer inspraak en hervormingen van het studie- programma. De studenten vroegen meer aandacht voor de aggregatie binnen de op- leiding, die volgens de studenten minder op de wetenschapper en meer op de leraar moest gericht zijn. Ook vroegen ze zittings- recht in de verschillende raden.

In het daarop volgende jaar

onderging het verkiezingsreglement een grondige wijziging onder invloed van het democratiseringsideaal. Voor het eerst konden de studenten kiezen tussen ploegen en kandidaten die zichzelf als dusdanig aan- boden. Ironisch genoeg ging het de eerste keer al mis. De verkozen preses voor dat jaar diende om persoonlijke redenen zijn ontslag in. De tegenploeg nam het bewind

De doelstelling van de kring werd uitgebreid tot "het kritisch in vraag stellen van het universitaire leven in al haar aspecten".

Ook de jaren zeventig werden niet gevrijwaard van allerhande acties. In 1973 werd de Zuidafrikaanse lektor Spies be- noemd, die herhaalde malen het apart- heidsregime had verdedigd. Naar aanleiding

Het kerstfeestje van 1966. Een gelegenhedskoor van Annemie Swaelens, Louis Vos, Lieve Gevers en Roger Coenen fleurt het geheel op.

tijdelijk over en organiseerde nieuwe ver- kiezingen. Hierbij greep men voor de laatste keer terug naar de oude procedure. De stu- denten eerste licentie duidden intern vier kandidaten aan, waarvan twee zich terug- trokken. Uiteindelijk kreeg men een nieuw presidium onder leiding van Marleen Van- dersijpen en vice-preses Jan Roegiers.

In de laatste jaren van de *golden sixties* vonden er belangrijke gesprekken plaats over programmawijzigingen in de opleiding geschiedenis. Het licentieprogramma, dat op dat moment zeer monolithisch was, moest, luidens de consensus, worden gewijzigd. Over de manier waarop die wijziging moest gebeuren, was niet iedereen het eens. Som- migen zagen heel in het opdelen van de op- leiding in tijdsvakken, anderen waren dan weer te vinden voor een opsplitsing in stu- diegebieden. Met studiedagen, enquêtes en de steun van bepaalde professoren konden de studenten de vastgelopen discussie weer vlot trekken. Het basisvoorstel dat uit deze besprekingen voortkwam, komt grosso modo overeen met het huidige licentieprogramma.

Verontrust

In het academiejaar 1970-71 zorgde het kringbestuur voor een ware breuk met het verleden. De verkozen Politieke Werk- groep nam zeer uitgesproken standpunten in. Zij pleitte voor een "sociaal-geëngageer- de universiteit, die ons niet mag opleiden tot eenzijdige, wereldvreemde wetenschaps- mensen". Het gevolg van deze radicale houd- ing was echter dat er in het daaropvolgende academiejaar geen kringwerking bestond. In 1972-1973 werd deze weer op gang getrokken door een Impulsgroep onder leiding van Pros Vandebroek waarin onder andere Leen Van Molle, Jan De Maeyer en Jan Goossens zetelden. Het jaar daarop nam Jan De Maeyer zelf het heft in handen en liet de kring enkele ingrijpende statutaire wijzigingen ondergaan. Het erevoorzitterschap, dat steeds door een professor werd waargenomen, werd afgeschaft.

van een actie tegen de benoeming kregen twintig studenten Germaanse en blaam en na een woelige kringvergadering besloot de Historische Kring mee te staken. Enkele jaren later doken de "Verontruste Historici" op. Zij wilden de vereniging van de pro- gressief-kritische geschiedenisstudenten zijn. Hun activiteiten bestonden onder andere uit het vergelijken van de cursussen 'Nieuwe Tijd' en 'Nieuwste Tijd' met dezelfde cursussen van een andere universiteit. Men wilde nagaan of er een eventuele doktrine in sommige cursussen tot uiting kwam.

Halfweg de jaren tachtig vond de Historische Kring eindelijk een vaste steek. In 1984 trokken de historici weg uit hun oude fakbar in de Parkstraat om in te trekken in de fakbar van Letteren en Wijsbegeerte. Wat vandaag een evidentie is, lag in die tijd heel wat gevoeliger. De verhuis naar een bar die zij moesten delen met Germania, Eeos en Romania was voor velen een pijn- lijke gebeurtenis. Er werd geklaagd dat de "historische sfeer" zoek was. Het samen- leven zorgde echter ook voor mooie uit- schietters als de poëziehappening in samen- werking met Germania.

Die aanvankelijke koudwatervrees werd echter al snel overwonnen en halfweg de jaren negentig was Historia één van de leidende kringen van de fakbar geworden. Bitse verkiezingstijd en een dalend engage- ment van de studenten zorgde evenwel voor een minder entoesiaste werking en- kele jaren later. De geschiedenis versaagt echter niet en het gaat dan ook steeds beter en beter. Om een oudpreses te siteren: "Tempus fugit, historia manet".

Matthieu Van Steenkiste

Bron: "De Leuvense geschiedenisstudenten en hun Kring — 1935-1985" door Hilde Houbrechts en Chantal Janssens.

Nog tot 5 maart loopt in de Centrale Bibliotheek een dubbeltentoonstelling over Historia. Naast een fototentoonstelling over de geschiedenis van de kring zijn er ook artistieke werken van leden te zien.

Geen geld voor een school op maat van het kind

Vlor, BO, Buso, Gom, CLB en PHO. Deze afkortingen zijn maar enkele van de redenen waarom pedagogen niet altijd een even aangenaam — of verstaanbaar — gezelschap vormen. Deze termen konden dan ook niet ontbreken op het debat rond *Inklusief Onderwijs* dat de Pedagogische Kring Leuven in het kader van haar Pedagogische Week had georganiseerd. Het woord 'debat' diende men hier wel enigszins te relativiseren aangezien de vijf uitgenodigde sprekers allen eksakt dezelfde mening waren toegedaan zodat we hier meer over een 'koffiekransje' dan over een 'diskussie' kunnen spreken. Een interessant koffiekransje, dat wel.

Professor Gust Tents had de eer om het talrijk opgekomen publiek — "Verplichte ex-kursus", zuchtte iemand — in te wijden in de wondere wereld van het *inklusief onderwijs*. Inklusief onderwijs betekent dat men sommige kinderen die traditioneel in het buitengewoon onderwijs schoollopen, probeert naar een 'gewone' school te sturen. Daarbij vertrekt men niet langer van de vraag: "Is dit kind goed genoeg voor deze school?", maar van de vraag: "Is deze school goed genoeg voor dit kind?". Men richt zich dan vooral tot zogenaamde *tipe twee-kinderen*: zwak tot matig mentaal gehandicapte kinderen. Daarnaast zou *inklusief onderwijs* zich ook tot allochtone en hoogbegaafde kinderen moeten richten, groepen die in het klassieke onderwijs maar al te vaak worden verwaarloosd.

Brug

In België gaat tot zeven procent van de elfjarigen naar een school voor buitengewoon onderwijs, een percentage dat de voorbije jaren alleen maar is blijven stijgen. Daarmee vestigt België een wereldrekord. Dit hoge percentage betekent niet dat de gemiddelde Belg dommer zou zijn dan zijn al even gemiddelde burens, maar wel dat er iets schort aan ons onderwijsstelsel. De drempel van het gewone onderwijs is duidelijk te hoog voor heel wat kinderen en daar kunnen *inklusief onderwijs* en *onderwijsdifferentialie* aan verhelpen. De keuzevrijheid die ouders van een gehandicapt kind hebben, is onbestaan-

de. Vaak ontbreekt de infrastructuur om gehandicapte kinderen in gewone scholen op te vangen. Gehandicapte kinderen worden vaak in het Buso

(foto archief)

(Buitengewoon Sekundair Onderwijs) gedropt bij gebrek aan alternatieven. Zelfs de kleine Stephen Hawking zou in België op een Buso-school terecht zijn gekomen. Het beslissingsrecht van ouders over de toekomst van hun kinderen is een lege doos.

Het recente plan van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) volgt deze redenering. Zo worden er nu al enorme bedragen gespendeerd aan *geïntegreerd onderwijs* waarbij men zwakbegaafde en gehandicapte kinderen zolang mogelijk binnen het normale onderwijs laat meedraaien. Geïntegreerd onderwijs gaat, volgens vele specialisten, echter niet ver genoeg. Integratie draait immers rond slechts enkele leerlingen die extra hulp krijgen om zich in een bepaalde school aan te passen. Inklusie draait deze beweging om: de school zelf past zich aan aan het kind.

Achterbank

Over inclusie praten gaat niet zonder dat men het klassieke schoolbeeld in vraag stelt: daar waar het klassieke onderwijs een monolithisch leerplan voorstelt waaraan iedereen zich dient te houden, zou het *inklusieve onderwijs* juist diversiteit nastreven. Zo krijgt men een school die een breed gamma aanbiedt dat beantwoordt aan de individuele verschillen van haar leerlingen, binnen een vast kader. De evaluatie van een leerling zou dan niet langer gebeuren op basis van de vraag: "Is hij of zij in de opdracht geslaagd?", maar wel op basis van de vraag: "Heeft hij of zij zijn best gedaan?".

Dat de theorie, zoals vaak, mooier is dan de praktijk, bleek al snel uit het debat dat na deze inleiding werd gevoerd. Zo leerde het verhaal van Tuur Bulens, directeur in twee van de dertien pilotscholen waar men al twee jaar met de nieuwe onderwijsmethode experimenteert, de toehoorders vooral hoeveel

moeite en bijkomende steun een dergelijke aanpak vraagt. Steun die niet altijd voorhanden is en die vaak van enkele geëngageerde leerkrachten moet komen — leerkrachten die vaak al bedolven worden onder administratieve en andere besnoeringen, en die niet altijd de juiste opleiding achter de kiezen hebben.

Inge Ramsschaert, oriopedagoge met twaalf jaar Buso-ervaring en lid van de koepelorganisatie voor buitengewoon onderwijs-scholen, waarschuwde voor het gevaar van een permanente achterbankpositie voor gehandicapte kinderen in gewone scholen. Bepaalde kinderen worden wel toegelaten, maar dan wel in een afgeschermd gettosituatie waarbij ze het sukkelje van de klas worden. Aangepast onderwijs in een gewone school zou een mensenrecht moeten worden.

Daar was ook An Smeiers, onderwijzeres in een concentratieschool te Heusden-Zolder, het mee eens. In haar school heeft men sinds kort het roer omgegooid: het traditionele programma werd afgevoerd, de brugklas werd afgeschaft, er werd een gespecialiseerde leerkracht lichamelijke opvoeding onder de arm genomen en er werd radikaal voor inclusie gekozen. Dit alles vraagt natuurlijk een extra inspanning, zowel van ouders als van leerkrachten, en dat terwijl de Vlaamse regering weigert met subsidies over de brug te komen.

Dat is meteen pijnpunt van de hele *inklusiepolitiek*: geld. Niet iedere school is in staat om — zoals de school van Tuur

Bulens — een jaar extra begeleiding te kopen, of om een logopedist en/of kinesist in te schakelen. Ook op de vraag hoe het een en ander concreet in zijn werk gaat, hoe men binnen een klas verschillende leerprogramma's kan volgen en hoe men de verhouding met de Buso-scholen zelf ziet, kon het panel niet echt overtuigend antwoorden.

Tenslotte is ook de stem van de ouders

enorm belangrijk — het was dan ook jammer dat er geen ouders in het panel aanwezig waren. Daar waren de organisatoren overigens niet verantwoordelijk voor. Ouders zijn de enigen die het recht hebben om over de toekomst van hun kind te be-

Bepaalde kinderen worden wel toegelaten, maar dan wel in een afgeschermd gettosituatie waarbij ze het sukkelje van de klas worden

slissen, soms tegen de raad van deskundigen en leraars in. Hierbij moet men wel vermijden dat alleen de mondige, hoogopgeleide ouder aan het woord komt. Anders zou er een nieuwe vorm van sociale diskriminatie kunnen ontstaan, waarbij niet zozeer de handicap of leerproblemen van het kind, maar wel de mondigheid van de ouders bepaalt of een kind al dan niet naar het Buso gaat.

Inklusief onderwijs in Vlaanderen lijkt al bij al nog een lange weg voor de boeg te hebben. Een weg die bij zo iets ontastbaars en abstracts als 'sensibilisering' begint. Een sensibilisering die, bijvoorbeeld, begint in een Leuven auditorium met — waarom niet? — een debatavond over het betreffende onderwerp.

Dominique Biebaut

Inbraak in VRG-kursusdienst

In het weekend van negentien februari sloeg de 'fakbarinbreker' weer toe. Ditmaal was de cursusdienst van het VRG aan de beurt. Er werden boeken gestolen ter waarde van vijftienduizend frank, bovendien verdween er vijftienduizend frank uit de kas. Er werd op dezelfde manier ingebroken als in de fakbars: de deur bleek geforceerd te zijn met een koevoet. Niemand merkte iets op.

(nvl)

Taalstrijd voor politici

Op donderdag twee maart verenigen vijf politieke studentenorganisaties in Leuven zich. Het Liberaal Vlaams Studentenverbond (LVSU), de Volksunie-jongeren (Vujo), de Christen-Democratische Studenten (CDS), Jong-Agalev en Jong Socialisten zullen op die dag samen *De Taalstrijd* organiseren. Hierin mogen vijf Vlaamse politici hun retorische talenten tentoon spreiden. Herman De Croo (VLD), Geert Lambert (VU), Luckas Vander Taelen (Agalev), Ludwig Caluwé (CVP) en Kathleen Van Brempt (SP) zullen in de grote aula van het Maria-Theresiakollege elkaar de tong proberen af te bijten. Het aanwezige publiek mag op het einde oordelen wie daar het beste in geslaagd is.

(lg)

De Taalstrijd, donderdag 2 maart om 20u00 in het Maria-Theresiakollege, bij het Hogeschoolplein

Volg het spoor van de kunst

Ithaka is in minder dan een decennium uitgegroeid tot een kunstproject dat jaarlijks meer dan tweeduizend bezoekers ontvangt en een staalkaart aanreikt van aankomend talent. Dit jaar wordt in de stationsbuurt vergane glorie gepaard aan splinternieuwe vooruitgang. Het station is een doorgeefluik, kent geen stilstand, slechts vluchtigheid. Vieren-twintig kunstenaars kregen de kans om in dialoog te gaan met deze opwindende en met een hoog potentieelheidsgehalte gezegende site. Laat u meedrijven op het artistieke vlot naar de schemerzone tussen kunst en wereld. Nog nooit is uw station zo spannend geweest.

Meteen bij het binnentreden van de stationshal wordt duidelijk dat er wat in de lucht hangt. Letterlijk, de spiralen die aan het plafond bevestigd zijn. Jennifer Canary wil hiermee het fragiele konfrontermen met de rigide bouwstructuur van het station. De tekstielen spiralen staan symbool voor de stemmen van bestaande en vergane zielen die ons als echo's van flusterende omming, en dus ook voor de innerlijke stem van de reiziger die steeds opnieuw onrust creëert door op pad te gaan.

In de tunnel toont Marika Pons mummie-achtige kleifiguren. Spierwitte beelden die het midden houden tussen leven en dood, maar ook tussen mooi en lelijk. Tegelijkertijd zijn zij afstotelijk luguber en weergalooz mooi. Een dergelijke dubbelzinnigheid past binnen een lelijke, kale ruimte, haast zonder natuurlijk licht, waar haastige mensen hollen zonder aandacht te hebben voor de schoonheid van de dingen.

Het onpersoonlijke karakter van de vlugge ontmoetingen zagen Emilie Lecouturier en Céline Poncelet als basis voor hun opzet: zij noteerden nietszeggende, betekenisloze zinnen die anonieme pendelaars op de trein tegen elkaar zeggen of uit de wagon opvangen gedurende hun reis. Vervolgens zullen de teksten op perron één op een tafel liggen, mogen voorbijgangers ze meenemen, of zullen zij door de luchtverplaatsing verspreid worden. Hun verdere leven wordt bepaald door wat de voorbijgangers ermee doen.

Konfrontatie

De anonieme reizigers die elk contact met de buitenwereld willen vermijden, hebben eveneens een andere kunstenaar geïnspireerd. Viola Vandomme plaatst op het einde van perron drie schijnbaar menselijke figuren. Ze kruipen weg in hun kledij, het zijn nomaden die het station als een doorsluitsplaats zien in de eenzame weg die zij nog moeten afleggen. Wat achteraf rest, zijn slechts vage indrukken van wachtende gestalten. Vandomme spreekt in dit verband van vervreemding: men kent zijn medereizigers niet en gunt hen geen blik. Bijgevolg

hebben ze geen gezicht meer.

In twee tentoongestelde werken speelt men met de ruimtelijke ervaring van de toeschouwer. Francis De Wolf en Kenny Cupers enerzijds plaatsen op en rond perrons en gebouwen rode tape. Hierdoor maken zij een artificiële grens, een kunstmatige breuklijn, en ontstaat er een nieuwe ervaring en interpretatie van de ruimte. De tape wordt gedurende de dag verplaatst, zodat er een veranderend veld van kaders ontstaat. Het resultaat is een konstante konfrontatie waarin gewinning geen kans krijgt. Zij stellen de architectuur van het station als doorgangruimte in vraag, ze wordt te weinig gestimuleerd tot creatief gebruik.

Chaos

Anderzijds is er "Art scene do not cross" van Peter Denayer, een parodie op een gebeurtenis die hij in New York meegevoelt heeft. Na een moord werd er rond de plaats van de misdaad een lint gehangen "Crime scene do not cross". Onmiddellijk stroomde er volk toe om naar het nietszeggende algebakende geheel te kijken. Denayer vraagt zich af of er in de buurt van het Leuvense station meteen zo een toeloop van mensen die denken iets te kunnen zien, te verwachten is. Allicht niet. Wat het lint uiteraard niet zegt, is of er echt iets te zien is, het duidt enkel een plaats aan. Iedereen kan bepalen wat kunst is, waardoor dit werk meteen een parodie is op de elitaire konservator die zegt wat kunst is en wat niet.

Dat er in een station een massa lawaai is, weet iedereen. Dat men er als zwijgende wachtende of rondolende reiziger niet voor verantwoordelijk is, ook. Bij Sebastien Scuvée gaat de nietsvermoedende wandelaar echter zelf een auditieve chaos creëren. Er worden vijf sensoren in het station geplaatst, op hun beurt elk verbonden met

een geluidsinstallatie. Wanneer een passagier de sensor met een bepaalde snelheid passeert, gaat die een signaal doorsturen naar de geluidsinstallatie en vervolgens geluid produceren. Het gaat dus niet om zomaar om het opwekken van geluiden, het is de toeschouwer/passagier die het kunstwerk bepaalt.

Het voormalige postgebouw wordt ook voor een dag bevolkt met enkele kunstwerken. Maurice Bogaert ontwierp een huisje dat door drie haardrogers opgeblazen wordt. Dit proces duurt ongeveer een kwartier, waarna het huis weer leegloopt. Met deze

postgebouw. Kunst met een knipoog naar het leven zelf, die het elitaire discours ontcracht. Neeltje De Natris daarentegen had veel problemen om tot de goede uitwerking van haar idee te komen. Na lang zoeken naar het juiste gietproces, is ze tot haar wasplaat met uitstulping gekomen. Het is een soort waskegel, een trechter die mystieke transparantie uitstraalt.

Kunstenares Larissa Pietrala gebruikt verschillende media in haar Ithaka-project: een kleiën meisje op dia, geprojecteerd op realistisch geschilderde portretten van oude mensen. Zij speelt niet zomaar met een dualiteit tussen jong en oud. Het is eerder een tragische, berustende en doorleefde menselijkheid die ze wil benadrukken, demente bejaarden die hun kindertijd herbelevten.

Dit jaar zijn er niet enkel geschilderde maar ook gefotografeerde portretten. Marc Vanderslagmolen is al een tijd bezig met opgedeelde portretfoto's en past dit concept opnieuw toe. Het geheel is meer dan de som van de delen. Het vervreemdende effect toont hoe blind de toeschouwers in de fotografie geloven als weergave van de werkelijkheid. In het oude postgebouw heeft Vanderslagmolen ervoor gekozen om voormalige werknemers op de gevoelige plaat vast te leggen. Het is een verleden dat weer aanwezig gebracht wordt. In de buurt van het drukke station is dit een manier om stil te staan bij de tijd. Het beeld wordt door de blik van de toeschouwer terug tot leven gebracht.

akt zet Bogaert de rigide structuur van de baksteen op de helling, iets stevigis wordt manipuleerbaar.

Humor mag niet ontbreken op een kunsthappening, althans dat dacht Laurent Thiry. Hij nam een klein legomantje, bevestigde het aan straalmotortjes en laat het vliegen in een lokaal in het voormalige

Karen Vandenbergher werkt eveneens met fotografie. Het vertrekpunt voor haar was het gedwongen samenzijn in het station en dit terwijl wij ons eigenlijk van elke konfrontatie proberen te beschermen en ons proberen te isoleren van de wereld. Zij wil een open utopisch beeld brengen waarin mentale isolatie een onbestaand gegeven

Ithaka
[vwa

Artistieke striptease in UUR KULTUUR

Om u alvast op te warmen voor Ithaka, zal de Belgische Improvisatie Liga — zeg maar BIL — op woensdag 1 maart het UUR KULTUUR verzorgen. Wie dacht rustig te kunnen achteroverleunen, komt bedrogen uit want het improvisatie-optreden staat of valt — maar zal ongetwijfeld staan — met de suggesties van het publiek.

De pianist zorgt ervoor dat je langzaam op toerental komt, de seremoniemeester neemt het over en is de schakel tussen publiek en spelers. Teater in zijn meest naakte vorm, de schoonheid van een artistieke striptease. Maar waarom dit allemaal vertellen? Het tv-programma *Onvoorziene Omstandigheden* is nu al een mite, en die spelers kwamen uit dit BIL-nest en hanteerden dezelfde formule. Onlangs werd de BIL nog derde op het Europees Kampioenschap, dus de nieuwe lichter weet ook van wanten.

(sv/ig)

UUR KULTUUR, Belgische Improvisatie Liga in samenwerking met Ithaka, woensdag 1 maart om 13u gratis in de Stuzaal.

is. In plastic zakjes, gevuld met water, heeft zij portretten aangebracht. Die zakjes liggen op de grond, onderling verbonden met een draadje. Dit zorgt ervoor dat het waterpeil dat aan het begin van de tentoonstelling ongelijk was, tegen het einde van de dag gelijk zal zijn.

Nogmaals fotografie in het werk van *Katelijne De Corte*. Zij heeft ervoor gekozen om twee erg verschillende beeldtalen met

zuiveringen, nationalisme en onverdraagzaamheid. Het krachtige rode licht symboliseert op een kwasi klassieke manier lijden, oorlog en vuur. Vooral na zonsopgang wordt deze wagon een baken dat bij het naderen aan intensiteit toeneemt. Het nodigt de toeschouwer uit tot verpozing gepaard aan kontemplatie, maar ook aan het uitwisselen van indrukken en ervaringen. Het is een wagon die op meerdere sporen

Een kunstenaarskollektief dat zich *Art & Fat* noemt, het is niet alledaags. Relativiteit staat dan ook centraal bij *Gijs Peeters* en *Tom De Fraine*. Fragmentatie van de waarneming, empirisch beentelichten, met al onze moderne technologie hebben we

op die eindeloos draaiende en hendels overhalende tuigen in de oude zwart-wit film *Metropolis*. Hun beweging is niet doelloos, zij registreren de zachte geluiden, echo's uit een vervlogen industrieel verleden en de geluiden die de loods nu nog met

Een fiets kan de kunst redden

Het unieke aan Ithaka dit jaar is dat de kunstsites verbonden worden door een fietsparcours. Met enkele pedaalstralen kan je zo naar de verschillende hangars en stelplaatsen begeven waar de hedendaagse kunstprojecten zullen tentoongesteld worden. Je kan hiervoor natuurlijk met je eigen fiets komen, maar dankzij de steun van vzw Velo (veilig en ecologisch in Leuven op de fiets) en Sociale Raad (een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie) zullen er permanent gratis een honderdtal fietsen klaarstaan. Het vertrek- en eindpunt bevindt zich aan de achterkant van het station. Voor wie denkt een slag te kunnen slaan, kunnen wij al meegeven dat er een sluitend waarborgsysteem is uitgedokterd. Voor zover bekend is deze aanpak een primeur in de kunstwereld. Enkel de prestigieuze Tate Gallery heeft gelijkaardige plannen om zo haar nieuwe afdeling te verbinden met het oude gebouw aan de overkant van de Thames. Misschien zijn dit de eerste tekenen van een nieuwe trend. Hedendaagse kunst is immers steeds een reactie geweest op de problematiek van de moderniteit. En mobiliteit hoort daar tegenwoordig ongetwijfeld bij.

(jp)

elkaar te combineren: Byzantijnse en middeleeuwse madonnavorstellingen tezamen met reclamebeelden. Gemeenschappelijk punt van de beelden is dat ze representaties zijn van geïdealiseerde vrouwen. In hun

specifieke functie moeten zij aanzetten tot navolging, devotieel of koopkrachtig.

Drie kunstenaars hebben hun creatieve duivels ontbonden in de verlaten treinstellen. Voor *Reiko Takizawa* staat de relativiteit van de

tijdsvaaring centraal. Haar inspiratiebron vormde het beeldmateriaal dat zij verzamelde tijdens haar reis over de Transiberische spoorlijn. De beelden die op de ruit van een treinstel geprojecteerd worden verspringen sirkulair. Enerzijds wordt daarvoor een lineaire verplaatsing gesuggereerd, zoals die beleefd wordt in een rijdende trein, anderzijds zijn de beelden een metafoor voor simultaneïteit. De projecties van verleden, heden en toekomst eksisteren op Trafaladoraanse wijze gelijktijdig en spreken daarmee de lineariteit van de tijd tegen.

De tijd wordt in het kunstwerk van *Jan Vandromme* wel rigide opgedeeld in vóór en na de dood. Het membraan met de overlappende berichten scheidt de dood (het witte licht) van het leven (de appels). Is dit de hele werkelijkheid? Uiteindelijk is een membraan doordringbaar. De videoprojectie van het verbaasde meisjesgezicht geeft aan dat de zaken iets gekompliceerder liggen.

In de goederenwagon waar *Frédéric Foudinier* zijn installatie opgesteld heeft, wordt de toeschouwer gekonfronteerd met de steeds actuele problematiek van etnische

kan rijden, zowel intieme als publieke. Iedere bezoeker moet dat maar voor zichzelf uitmaken.

Komposthoop

Een eind verderop ligt de oude loods van de NMBS. Het materiaal dat in en rond de loods aanwezig was, vormde een rechte streekse aanleiding voor enkele kunstenaars om hun werk niet te injecteren in de site maar om aan de slag te gaan met wat voorhanden was. *Renate Spee* werd geïntrigeerd door de komposthoop bij de loods, een feniksiaanse combinatie van dood en leven, van de hoop, letterlijk en figuurlijk, die doet leven. Het leven van de mesthoop wordt gevisualiseerd door de wezentjes die uit het gevonden materiaal gefabriceerd zijn. Rituele, voodoo-achtige *power objects* die de toeschouwer onweerstaanbaar aantrekken om zich in hun wereld te verliezen. Maar hij mag vooral niet vergeten zijn voeten te vegen.

Kunst maken met natuurlijk materiaal roept altijd het spanningsveld op tussen natuur en cultuur. Met de minimale ingre-

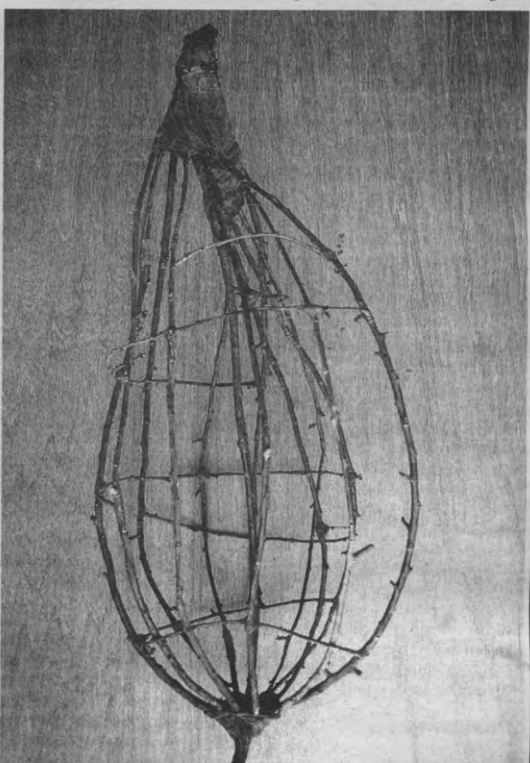
pen die *Claudia Avalos* op de direkte omgeving van de lokatie aanbrengt, balanceert ook zij op de dunne scheidinglijn tussen beide. Langs de weg die naar de loods leidt, zag ze stapels fijne takken liggen. Met dergelijke takken, samengebonden door middel van in hete was gedrenkte doeken, maakte zij houten skeletten, her en der opgehangen ten teken dat het hier wel degelijk om werk van mensenhanden gaat. De geramten integreren zich door hun symbiose van structuur en vervul moeiteloos in de industrieel-archeologische omgeving.

De dubbele strop van *Jonathan Jacquemyn* is een van de meest eenvoudige werken van Ithaka dit jaar. Maar hoe leger de betekenaar, des te rijker de interpretatiemogelijkheden. *Romeo and Juliet* meats *American Psycho*. Het kan de neerslag zijn van het romantische ideaal van de onmogelijke liefde. Twee minnaars die in hun drang naar eeuwig samen zijn tegelijk de dood kiezen. Of is het de liefde als valstrik? Over de dood heen gedoemd om samen te blijven. Natuurlijk valt het ook louter economisch uit te leggen. Enkele reis voor twee personen. Twee kaartjes voor de prijs van één. Gezellig samen wat rondhangen? Samen uit, samen thuis.

Echo

Voor een van de "schoonste" realisaties van Ithaka dit jaar tekent *Virginie Bailly*. Bailly trachtte vroeger in haar schilderwerken pure chaos weer te geven. Dan besefte ze dat pure chaos niet bestaat zonder haar tegenwoordig, orde, en stortte zich op de fotografie. In haar werk is de konfrontatie van natuur en cultuur nog sterker aanwezig dan bij *Avalos*. De spanning tussen het vaste en verglijdende, het wilde en het controleerbare komt op meerdere nivo's tot uiting. Bailly exposeert foto's waarbij een natuurzicht over een stadstructuur gefotografeerd is. Hedendaagsheid betekent overlapping. De mens bracht de stad in de natuur, men merkt aan het verval dat de natuur hier en daar de stad weer heroverft.

Gerben Van der Woude heeft altijd al iets gehad met techniek en machines. In de NMBS-loods heeft hij zich ten volle kunnen uitleven. De heen en weer rijdende machientjes met luidsprekers lijken een beetje

zich meedraagt. Ze rijden niet alleen op een spoor (vwa), ze scannen de ruimte ook naar sporen (vwa) van de activiteit die hier vroeger heerste. De geluiden worden uit de muren en de fundamenten getrokken, gedetecteerd en weer aan de ruimte teruggegeven. Af en toe klinkt een flits van lawaai en geschreeuw door het geroezemoes, want het verleden ligt niet altijd zo diep. De muren hebben niet alleen oren, ze hebben nu ook een stem (vwa) gekregen.

Koen De Gezelle was een blikvanger op Ithaka 1999. Zijn alter ego 'Cloudy' verraste met een performance en de Diestsestraat werd ontruimd voor zijn autobus met skulpturen. Performance is ook dit jaar waar het allemaal om draait. Geen autobus dit keer, maar een vliegtuig, een ruimte-schip, een skateboard. De verhalen zijn niet uitgestorven. Laat je meevoeren in de magische wereld van 'Cloudy'.

Katelijne Beerten
Peter Mangelschots

Ithaka: het programma

Woensdag 1 maart 2000

• Pre-Ithaka: UUR KULTUUR, om 13 uur in de Stuczaal, met een optreden van de Belgische Improvisatie Liga (BIL).

Donderdag 2 maart 2000:

• Ithaka [vwa p/blik] van 14 tot 23 uur, vertrekpunt: stationshal Leuven met gratis fietsen om het traject af te leggen.

• Ithaka-fuif met dj Dorian Molina, dj Mailman en dj Martinique, vanaf 23 uur in zaal Albatros. Toegang gratis.

• Doorlopend: Ithaka-bar in kringloopcentrum SPIT.

De kunst van het lobbyen

De positie die kunst inneemt in het huidige politieke landschap was het thema van een tweede studiedag van het Instituut voor Culturele Studies op 17 februari. Men probeerde duidelijkheid te scheppen over de wederzijdse beïnvloeding tussen kunstprofessionelen en de overheid. De overheid laat geen bindend advies toe vanuit de sektor zelf. Over de manier waarop die beïnvloeding door de kunstproducenten dan wel moet geschieden, waren de meningen verdeeld.

Bij wijze van inleiding lieten Paul Kuypers (auteur van *In schaduw van de kunst*, een boek over het Nederlandse kunstbeleid), Pascal Gielen (kultuursocioloog) en Dirk Van Bastelaere (redakteur van *Nieuw Zuid*) zich uit over het Vlaamse kunstbeleid. Nadien volgde er een panelgesprek tussen Jos Stassen (Vlaams volksvertegenwoordiger, Agalev), Jos Van Rillaer (directeur-generaal Administratie Cultuur), Yasmine Kherbache (Nationaal Kunstenaarsplatform), Wim De Mont (sekretaris van de Vereniging ter Bevordering van het Vlaamse Boekwezen), en Stefaan De Ruyck (voorzitter van de Vlaamse Directies voor Podiumkunsten).

De vergelijking tussen het Nederlandse kunstbeleid en de door minister Anciaux (VU) gepubliceerde nota werd overgelaten aan auteur Paul Kuypers. Hij ziet een duidelijke verbetering in het beleid van de huidige minister van Cultuur in vergelijking met zijn voorgangers. De nota is geënt op het Nederlandse model, maar neemt er naast de verworvenheden helaas ook de tekortkomingen van over. Kuypers waarschuwt voor een toemend gebrek aan legitimatie van het kunst bedrijven op zich.

Vernieuwing

Volgens de Vlaamse overheid moet kunst een sociaal-cultureel gebeuren zijn met een emansipatorische en moraliserende werking. In het verleden legde men in Nederland de bevoegdheden Welzijnzorg en Cultuur bij één minister. Cultuurbeoefening verwerd daar tot een vorm van wel-

zijnswerk. Neem bijvoorbeeld de integratiebevordering van allochtonen. Hier is het sociale de dominante integratiefactor waar het kulturele dit ook zou kunnen zijn. Kuypers vindt dat het nastreven van een Vlaams sociaal-kultureel beleid kan leiden tot een eenzijdige invulling van cultuur, maar ziet in de scheiding van bevoegdheden een garantie hiertegen.

Emansipatie is inderdaad een functie die cultuur kan vervullen, maar bedrijfskundige noties als functionaliteit en

(foto archief)

kwaliteit mogen niet eenzijdig het cultuurbeleid bepalen. De instellingen en adviesraden stemmen hun beleid te sterk af op de overheidsnota. Kunst heeft andere, meer authentieke elementen te bieden vanuit het veld. De beleidsbepalers mogen dit niet veronachtzamen willen ze nog vernieuwing toelaten.

Kultuursocioloog Pascal Gielen vertrekt vanuit het standpunt dat het politieke systeem gesloten is en gericht op de tegenstelling *macht* tegenover *geen macht*. Daarnaast is er het kunststelsel dat het criterium *mooi* of *lelijk* hanteert. De link tussen beide systemen wordt gevormd door kunstprofessionelen. De kunst die deel uitmaakt van het beleid, de *mooie* kunst, heeft macht. De onortodoxe, de *lelijke* kunst probeert door lobby macht te verwerven. Het criterium *schoonheid* is in feite een leeg begrip en kan naar believen worden ingevuld. Dit verklaart waarom onortodoxe kunst als lelijk wordt bestempeld en waarom de politiek gevestigde kunst zijn machtpositie als *mooie* kunst bewaart. Lobbyisten proberen de invulling van het crite-

Kunst die deel uitmaakt van beleid, mooie kunst, heeft macht. Onortodoxe, lelijke kunst, probeert door lobby macht te verwerven

rium *schoonheid* te beïnvloeden.

Dirk van Bastelaere, redakteur van *Nieuw Zuid*, differentieert duidelijk tussen de *pressie-* en *lobby*groepen. Het voordeel van een *pressie*groep is dat de beïnvloeding op een geformaliseerde en publieke manier gebeurt, in tegenstelling tot het informele en achterbakse karakter dat het *lobby*werk tipeert. Een *pressie*groep wordt gevormd vanuit het veld en impliceert een gestructureerde en deskundige aanpak.

Het verloop van het panelgesprek werd gedomineerd door de discussie rond de definiëring van het begrip *lobby*. De tendens binnen het kultuurlandschap is er momenteel één van formalisatie. Het kunstbeleid moet open en publiek gevoerd worden. Dit garandeert dat iedereen gehoord wordt, maar helpt *lobby*'s niet de wereld uit.

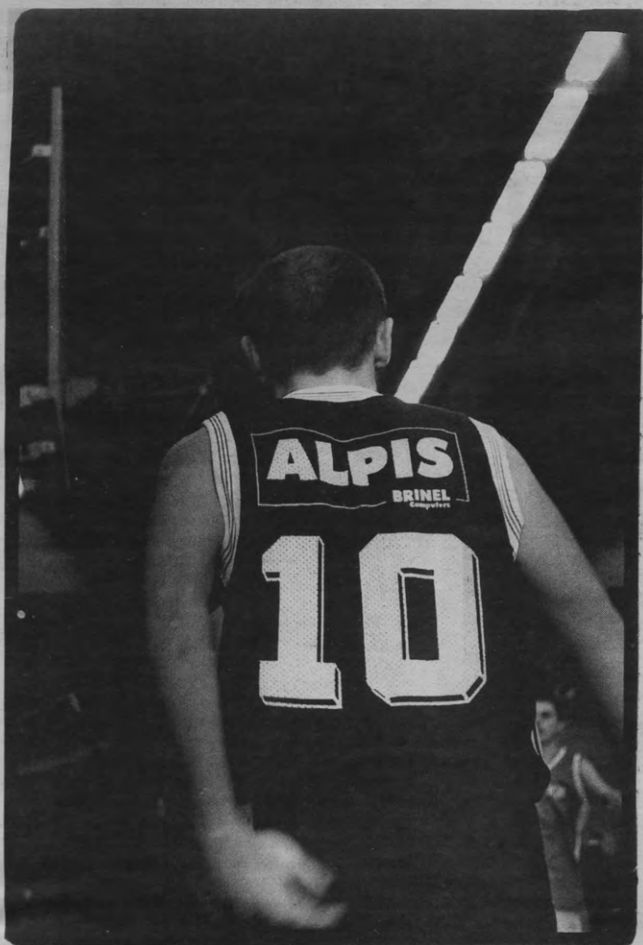
Anne Dekerk

Create a storm

www.pg.com/benelux

Procter & Gamble
Spread your wings

Foto's: Steven Van den Eede

Sportievelingen aller landen

Vorige week organiseerde Sportraad, een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie, de zeventiende editie van het Leuvense Internationale Studenten Sport Toernooi (Lisst). Een vierhonderdtal studenten uit verschillende Europese Universiteiten bekampen elkaar in sommige disciplines, en verbroederden dan weer in andere. Gelegenheid tot dit laatste was er elke avond in de Lisstbar, op de kroegentocht of op de afsluitende Lisstfiuf in de Waaberg. Dat de prestaties van sommige ploegen daaronder te lijden hadden, lijkt plausibel, doch de zorg die Sportraad aan dit extra-sportieve element verleende, kon op veel bijval rekenen van de deelnemers.

Het Lisst is intussen uitgegroeid tot een van de grotere en bekendere inter-universitaire Europese sporttoernooien, maar voor de Leuvense student blijft het moeilijker de weg naar het Lisst te vinden dan naar een van de andere massamantifestaties van Sportraad. Naast deelnemers uit Polen, Hongarije, Nederland, Frankrijk, Portugal, Roemenië, Spanje en Wallonië

waren een aantal ploegen uitverkoren om de Leuvense kleuren te verdedigen. Zij verdienden hun toegangsticket tot het Lisst via de Interfakultaire Beker (IFB) en brachten het er met wisselend succes vanaf. De teams konden hun krachten met elkaar meten in basketbal, volleybal en voetbal. Bij de eerste twee werd er zowel een dames- als herenkompetitie ingericht, het voetbal was een exclusief mannelijke aangelegenheid.

Buiten enkele kleine incidenten in het voetbal verliepen de competities gesmeerd. Daarbij waren niet alle ploegen er even hard op gebrand sportieve eer te behalen, enkelen droegen het motto *meedoen is belangrijker dan winnen* hoog in het vaandel. De competities kenden dan ook een grillig en boeiend verloop. Zo kwam bij het voetbal het Spaanse Sarria als verrassende winnaar uit de bus. Met dit Lisst zit ook de laatste grote activiteit van Sportraad voor dit academiejaar er weer op.

Han Vanholder

Resultaten Lisst 2000

Basketbal Heren

Finale: Apolloon-Girona 67-50

1. Apolloon
2. Girona
3. Cluj-Napoca
4. Rotterdam

Basketbal Dames

Finale: Apolloon-Boedapest 27-69

1. Boedapest
2. Apolloon
3. Paris8
4. Ekonomika

Volleybal Dames

Finale: Boedapest-VTK 3-0

1. Boedapest
2. VTK
3. Pedagogie
4. Girona

Volleybal Heren

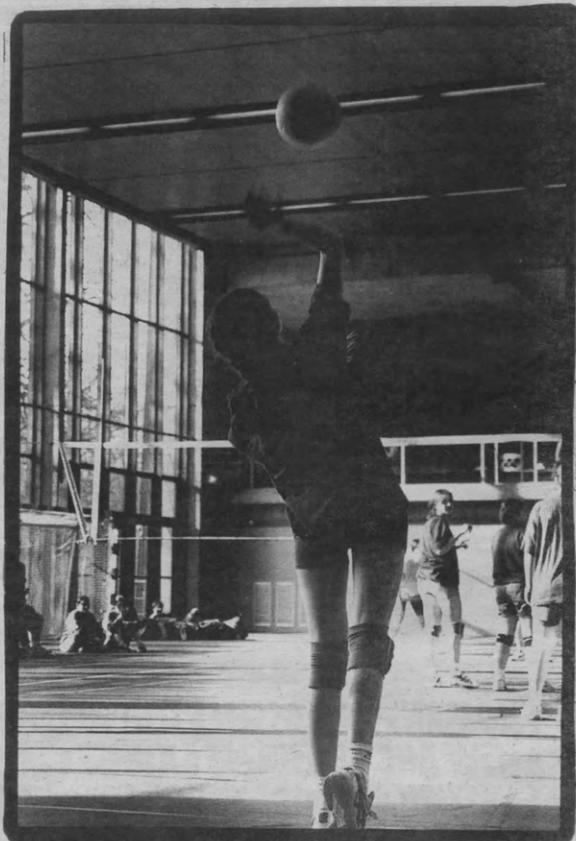
Finale: Industria-VTK 0-3

1. VTK
2. Industria
3. Lissabon
4. Paris8

Voetbal

Finale: Paris8-Sarria 0-2

1. Sarria
2. Paris8
3. Terbank
4. Madrid

DE 5^E BOEKENBEURS: ÉÉN GROTE ONTDEKKING!

De Centrale Boekhandel is in aantocht! Het complete magazijn wordt tijdelijk verplaatst. Ruim 100.000 kilo boeken. Soms verkleurd of met ezelsoor; het voordeel spreekt boekdelen.

Alles gaat weg voor een fractie van de oorspronkelijke prijs.

TOEGANG
GRATIS
TOEGANG

SCIENTIFIC BOOK SALE

Een gigantisch aanbod van wetenschappelijke boeken. Duizenden titels voor elk vakgebied. Tekstboeken, manuals, atlassen, woordenboeken, teveel om op te noemen.

Soms een druk of editie ouder, echter het verschil zit hem in de prijs.

WHY PAY MORE?

DISCOUNT UP TO 90%

KWART MILJOEN BOEKEN

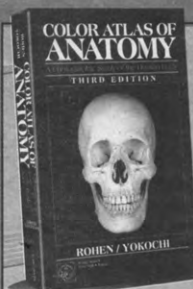
10.001 COMPUTERBOEKEN

MET SOFTWARE / CD-ROM / DISKS ENZ.
NIEUW: SPELLEN · EDUCATIEF · VERTAALWIJZERS ENZ.

DE CENTRALE BOEKHANDEL

AMERIKALEI 220/30 - 2000 ANTWERPEN - E-MAIL: BOOK@TIP.NL

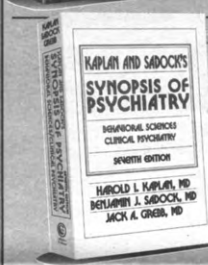
TEL. INFO: 03 23 85 812

COLOR ATLAS OF ANATOMY

ROEH A.O.
A photographic study of the human body.
Third edition.

758

SYNOPSIS OF PSYCHIATRY

KAPLAN A.O.
Behavioral sciences clinical psychiatry. The bestselling
Seventh edition.

378

ROMANS & LITERAATUUR - HISTORIE & MEDISCH
KUNST & MUZIEK - COMPUTER & WETENSCHAP
ATLASSEN & WOORDENBOEKEN - HOBBY & TUIN
REIZEN & LANDEN - SPROOKJESMARKT & JEUGDLAND
NEW AGE & ESOTERIE - CULINAIRE CORNER
ENZ. ENZ. ENZ.

THE ELECTRONICS HANDBOEK

Whitaker. Over 2.600 pag. &
2000 illustraties. The largest most
comprehensive reference
ever published.

Van 4750 Boursprijs

663

LINUX

Het meest populaire besturingssysteem in de nieuwste versie.
Compleet pakket incl. 6 cd-roms, boot diskettes, gratis help-
desk, power tools. KDE+KERNEL+GNOME. Boek + Reference
guide. enz.

Redhat 6.1 nu 1.795 Suse 6.3 nu

495

Allerlaatste nieuws!

Studenten opgelet! Literatuurlijsten welkom!
Vele bekende uitgevers nu voor bodemprijzen.

NIEUW NIEUW NIEUW NIEUW NIEUW NIEUW

TOP 10 TITELS

TIJDELIJK AAN WEGGEEFPRIJZEN

ZE ZIJN ER ALLEMAAL:

Allende · Van Dis · Palmen · King · v. Istendaal · Lanoye ·
Ludlum · Claus · Vestdijk · Brusselmas · Theroux ·
Ruskie · Campert · Van Koolen · Van der Heijden · Komrij ·
Mulisch · Van Paemel · Van Oostrum · enz.

DIT MAG U NIET MISSEN!

UNIEK: 7.000 M² BOEKENFESTIJN

TIP Wees er tijdig bij, want dit
wordt echt uniek en dan geldt **OP=OP**

••• VOORVERKOOPDAG •••

PROFITEER VAN DE 1^E KEUS

DONDERDAG 9 MAART 14-21 UUR

VRIJDAG 10 MAART 14-21 UUR	ZATERDAG 11 MAART 10-18 UUR	ZONDAG 12 MAART 10-18 UUR
--	---	---

BRABANTHAL LEUVEN

TEL. INFO: 016 38 30 11

▶ ROMANS ▶ ATLASSEN ▶ TOP 10 LITERAATUUR ▶ ARCHITECTUUR ▶ DRAMA
▶ NEW AGE ▶ BUSINESS ▶ KUNST ▶ MENS EN MAATSCHAPPIJ ▶ HOBBY
▶ MUZIEK ▶ WOORDENBOEKEN ▶ REIZEN ETC. ETC. ETC.

WHY
PAY
MORE?

Following: film noir en ultra-low budget triller in één

Usual Suspects in zakformaat

Wie ziet niet meer voor zich de schijnbaar schlemielige 'Verbal' Kint die in The Usual Suspects op het politiekantoor het vuur aan de schenen wordt gelegd? Verbal is de spilfiguur van een duivelse intrige rond de legendarische Keyser Sozé. Bill, het hoofdpersonage uit Following, is hetzelfde lot beschoren. Alleen heeft hij heel wat minder touwtjes in handen.

Als de term antiheld ooit op iemand van toepassing was, dan is het wel op Bill. Hij is werkloos, would-be schrijver en hij vult zijn dagen met het observeren en volgen van vreemden. Daarbij hanteert hij zijn eigen regeltjes: nooit opvallend, nooit vrouwen 's nachts, nooit iemand in verlaten steegjes en het belangrijkste van al: nooit tweemaal dezelfde persoon. Die laatste regel is de eerste die hij breekt. Wat begint als een onschuldige tijdverdrijf, waarbij hij anderen gebruikt om zijn eigen saai leven te op te smukken, wordt al gauw een obsessie. Tot hij op een dag tegen de lamp loopt. Een van zijn 'slachtoffers', Cobb, keert de rollen om. Bill raakt betrokken in een web van manipulaties dat langzaam rond hem wordt dichtgetrokken.

Duvel

De ontmoeting met Cobb lijkt Bill aanvankelijk niet slecht uit te komen. Cobb mengt zich namelijk ook graag in het privéleven van onbekenden. Alleen gaat hij

daarbij nog een stapje verder. Hij breekt in in hun huizen en snuffelt in hun spullen. Hier laat hij een stukje ondergoed achter om de heer des huizes de duvel aan te doen, daar kiepert hij een lade met snuisterijtes over de vloer. Stelen doet hij nauwelijks. Hij wil de mensen doen nadenken over hun leven. Of zoals Cobb het zelf uitdrukt: iedereen wil in zijn diepste binnenste dat zijn privacy geschonden wordt; een dagboek schrijf je in de stiekeme hoop dat iemand het ooit in het geniep zal lezen.

Cobb nodigt Bill uit om mee te doen met zijn escapades, appartementen binnen te dringen en te lunchen met gejatte bankkaarten. Cobb wordt Bill's mentor, meer nog, zijn infame tweelingbroer. Wanneer Bill op een bepaald ogenblik met een van de beroofden tussen de lakens duikt, begeeft hij zich op gevaarlijk terrein.

Noir

Meer van de plot vertellen zou zonde zijn. De sterkste troef van de film is namelijk zijn ijzersterk scenario. Het bezorgde de film het afgelopen jaar de prestigieuze Tiger Award in Rotterdam.

Regie en scenario van *Following* zijn van de hand van Christopher Nolan. Nolan moest de klus klaren met een zo goed als onbestaand budget. Alle medewerkers hadden full-time jobs, zaterdag was draaidag. Voor elke scène was welgeteld één take voorzien. Bij de meeste van dergelijke ultra-low budget films merk je aan het eindproduct duidelijk de compromissen die men heeft moeten maken, met alle gevol-

gen vanden voor de algehele kwaliteit van de film. Wat zo opvallend is aan *Following*, is dat Nolan de problemen die het micro-budget met zich meebracht, gewoon in zijn script en zijn manier van filmen heeft weten in te passen. Het is dan ook pure *film noir* geworden, minimale belichting, handkamera, weinig studiowerk en veel lokatie.

Hoe goed en sober verfilmd ook, men kan niet genoeg de nadruk leggen op de geslepenheid van het scenario. Nolan maakt gebruik van allerlei verwarrende en aanstekelijke truuksjes zoals flashback en flashforward om de kijker op het verkeerde been te zetten. Niets is wat het lijkt. En het leuke is dat de kijker telkens net zover staat als het hoofdpersonage Bill. Wanneer hij voor zijn ondervrager zit, weet hij niet wat er aan de hand is, de kijker weet het evenmin. Het "grote bedrog" begint bij Bill te dagen op het moment dat bij de kijker hetzelfde gebeurt. Het blijkt om veel meer te gaan dan kruimeldiefstal.

Wie de film de eerste keer ziet moet af en toe wel zijn best doen om de verschillende fragmenten aan elkaar te plakken.

houden. De discussie loopt al gauw uit de hand. Tom verwijt de studenten hun linkse sympathieën die zich uiten in veel palaveren en weinig doen. De rechtsen, die vechten pas voor hun idealen. Het wederzijds ongenoegen stijgt. Om zijn overtuiging kracht bij te zetten, bedreigt Tom een van de meisjes. Iemand reageert. Voor men het goed beseft, ligt Tom op de grond met een mes in de rug.

Bomen

Na de moord beginnen de studenten te reflecteren over hun daad. Het komt tot vergoelijking. Ze stellen zich de vraag uit de geschetste Hitlerparadox. Tom de Geest had een tweede Hitler kunnen worden. Hebben ze geen nobele daad verricht? Ze raken er dermate van overtuigd dat ze besluiten om de daarop volgende zondagen nog mensen uit te nodigen met ekstreme "foute" ideeën die afwijken van de hunne. Wanneer de gasten in kwestie niet op betere gedachten kunnen worden gebracht, gaan deze de weg op van de Geest.

Regisseur Elske Vrieze omschrijft het stuk als een zwarte komedie. Ondanks de vele hedendaagse problematieken die aan bod komen, blijft het grappig en ludiek. Men heeft zich duidelijk niet willen vertillen aan een teveel aan *seriousness*. Wat men wil doen, is de toeschouwers gespreks- onderwerpen aanreiken om nadien op kafee nog uitgebreid over door te bomen. Het is een procedure dat op maat gesneden lijkt voor studenten. Om dat nog extra in de verf te zetten spelen de vijf "studenten"

Het doorbreken van de chronologie is gebaseerd op de wijze waarop mensen in het dagelijks leven verhalen vertellen, of de manier waarop ze zich verhalen herinneren. Als gaandeweg meer en meer puzzelstukjes op hun plaats vallen, wordt ook het geheel stilaan duidelijk.

Frank

Als je de film een tweede keer zou zien en de afloop kent, zou je zien dat de film structureel perfect in elkaar zit. Dingen die je voordien niet opgemerkt had, krijgen opeens veel betekenis. De aandachtige toeschouwer zal evenwel na een eerste visie

heel wat elementen naar voor kunnen halen waarvan hij zegt: "Dit had ik moeten doorhebben of daar had mijn frank moeten vallen". De film is tenslotte ook niet lang (zeventig minuten) zodat hij de indruk geeft erg goed aan elkaar te hangen. Nolan: "Mensen proberen altijd gaten in de plot te peuteren. Ik moest in staat zijn om alle vragen te beantwoorden. Toch denk ik dat ik een gat gevonden heb, maar ik ga niet aan jullie neus hangen welk." Wie het vindt, mag het altijd eens komen vertellen.

Peter Mangelschots

Following draait in de reeks *New Harvest* op maandag 6 maart om 20u en op dinsdag om 22u30 telkens in de Stuczaal.

Thaleia speelt Laatste maal

Hopelijk is de titel van het stuk niet ominous

Ktel, het is 1909. Oostenrijk. Je bent in een kafee. Een jonge kunstenaar, met één testikel, biedt je een schnaps aan. Zijn naam is Adolf. Op dat moment heeft hij nog niks fout gedaan. Hij is niet boos of verbitterd, niet wraakzuchtig. Heeft nog geen misdaden begaan. Heeft nog niemand vermoord en zeker geen wereldoorlog ontkend. Vermoord je Hitler, zodat je miljoenen onschuldige mensen kan redden?

Velen zullen de film *The Last Supper* (1996) van Stacy Title wel gezien hebben. Het is een film waarvan je zou kunnen vermoeden dat het een toneelstuk is. Toch was de film er eerst. Thaleia Toneel heeft het Engelse script nu vertaald en er onder de titel *Laatste maal* teater van gemaakt. Echter niet zonder de naar de Amerikaanse realiteit verwijzende inhoud naar de Belgische

aktualiteit om te vormen.

De scène is overgeplaatst van het landhuis uit de film naar een studentenkot in Leuven. Vijf jongeren nodigen er elke zondagavond een gast uit om mee te discussiëren. Door een ongelukkig toeval krijgen ze op een van die avonden een vreemde gast aan tafel. Tom de Geest blijkt er uitgesproken nazistische ideeën op na te

onder hun eigen naam.

Laatste maal is ondertussen alweer de vierde opvoering van Thaleia Toneel. Thaleia, genoemd naar de muze van de levensvreugde en het blijspel, werd in 1996 opgericht. De groep bestaat louter uit studenten. Zij zorgen voor alles: regie, decors, licht en geluid (nadrukkelijk aanwezig in deze voorstelling), kostuums en ga zo maar door. Wie er de programmabrochure op naslaat, merkt dat er vooral geneeskundestudenten en germanisten meespelen. Vrieze wijt dit aan de mond-aan-mond-reklame: "Vanaf het ogenblik dat er enkele geneeskundestudenten bij waren, namen die vrienden mee. De germanisten zijn sowieso al meer met toneel bezig en ook daar werden in de wandelgangen kennissen aangesproken."

Vlooiën

Met *Laatste maal* heeft Thaleia het zich niet gemakkelijk gemaakt. In het vertalen, bewerken en herschrijven van de tekst — samen met het uitvlooiën van welke "gasten" men zou uitnodigen — kroop al twee maanden. Bovendien moest men door het grote aantal rollen voor het eerst audities uitschrijven. Dat men tot het huidige resultaat gekomen is zonder hulp van buitenaf, kan alleen maar bewondering afdwingen.

Peter Mangelschots

Thaleia speelt op 2, 4, 6 en 7 maart om 20u30 in Teater Malperthus, Redingenstraat 4 te Leuven. Kaarten: 016/30.98.57.

zoekertjes

✓ Géraldine, waar ben je gebleven? Ik mis je elke dag meer en meer. ♥ Chiu.
 ✓ Kris Roselle tikt met plezier al uw papers, eindwerken, enz. Hof ter Bekelaan 12, 3020 Winksele-Herent, tel 016/20.70.77.
 ✓ Als die kloothommel van een Gunther Van Driessche (of onder welke namen hij zich nu uitteeft) nog eens neplzersbrieven stuurt, zullen we die lezersbrieven eens komen

steken waar hij het niet graag heeft!
 ✓ ASO (Associatie der Sociaal Opgegevenen), join us: mail to aso@advalvas.be.
 ✓ Jij ook Hadewijch!
 ✓ Mai dierest Anita, kongratjuleessens om het al meer dan een jaar bij mij uit te houden. Ik zou het zelf niet kunnen. Astrid.
 ✓ Veerle, eerste kan pol & soc: als je me eens de kans wil geven om met je te praten in

plaats van elkaar maandenlang aan te staren, val dan a.u.b. nog eens Politika binnen. Byel
 ✓ Sleutels verloren op de Vesaliusstraat aan het kringlokaal van Psychologie tegenover groep T. BOB-sleutelhanger met twee grote en één kleine sleutel. Vinder krijgt beloning als alles teruggebracht wordt naar de dienst verloren voorwerpen van het Psychologisch Instituut op de Tienensstraat. Het PSI bevindt zich schuin tegenover Alma 1. Dank u. Sara Appeltants.
 ✓ Als die NSV'ers tijdens hun Hitlergroet nog eens één keer Haider roepen, dan draai ik Zyklon B in hun koffie in plaats van Vitamine C.
 ✓ Zijn jullie tweelingen tussen 17 en 27 jaar (of ken je er) die willen meewerken aan een

logopedieverhandeling 'Stemonderzoek bij tweelingen', contacteer dan: Tine Rombouts (02/759.65.10) in het weekend, of Peggy Van Schaeckbroeck (0496/78.79.80) tijdens de week. Mailen kan ook: tine.rombouts@student.kuleuven.ac.be.
 ✓ Te huur: lief. Prijs overeen te komen (016/32.73.78 voor meer info).
 ✓ Als ik die eikel tegenkomt die donderdag op de housefiuf in de Rumba mijn lange zwarte jas heeft gepikt terwijl ik aan 't tappen was, dan wurg ik 'em ter plekke, hang 'em aan vleeshaken en draai 'em door een vleesmolen of anders brengt hij alles braaf terug aan Jeroen, Ravenstraat 18.

agenda

ad valvas

door Heidi Van Hout

MAANDAG

20.00 u **FILM** New Harvest: 'Los Amantes del Circulo Polar' van Julio Medem. Spaans, Ned/Frans ond. Otto en Anna zijn voor elkaar bestemd: ze reizen onwetend van elkaar naar een meer net boven de poolsirkel, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
 20.00 u **MUSICAL** Stichting Tsjechov brengt 'Tsjechov, de musical'. Een musical over het leven van de beroemde Russische schrijver met in de hoofdrol Boudewijn de Groot, in Schouwburg, toeg. 1100/850/550/250, org. CC Leuven.
 22.33 u **FILM** Filmfun: 'Peeping Tom' van Michael Powell. Ned/Frans ond. Het gruwelijke verhaal van de getraumatiseerde fotograaf Mark Lewis die door zijn vader misbruikt werd voor wetenschappelijke experimenten, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.

DINSDAG

20.00 u **FILM** 'Pièces d'Identités, de wederwaardigheden van koning Mani Kongo in België' van Mwze Ngangura, in CC Oratorienhof, Mechelsestraat 111, org. Masereelfonds Leuven.
 20.00 u **FILM** New Harvest Special: 'The Real McCoy' van Pekka Lehto. Fins/Engels, Engels ond. Over een artiest die zweeft tussen scheppingsdrang en verwoesting, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
 20.00 u **TEATER** KampusToneel brengt 'Marat/Sade', over het conflict tussen het doorgedreven individualisme van de Sade en de gedachte aan politieke en sociale revolutie van Marat, in Arenbergkasteel, toeg. 200/150, org. KU Leuven.
 22.30 u **FILM** New Harvest: 'Los Amantes del Circulo Polar' van Julio Medem. Spaans, Ned/Frans ond. Otto en Anna zijn voor elkaar bestemd: ze reizen onwetend van elkaar naar een meer net boven de poolsirkel, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.

WOENSDAG

11.00 u **DEBAT** 'Eigen grond eerst? Hoe multi-kultureel kan een samenleving worden?' met professor Foblets, Vanbeselaere en Van de Putte, in Kleine Aula Maria-Theresiacollege, toeg. gratis, org. Centrum voor Vredesetiek van de fakulteit Godgeleerdheid.
 13.00 u **TEATER** Uur KULIUUR/Pre-Ithaka: de Belgische Improvisatie Liga brengt teater in zijn meest naakte vorm, in Stuczaal, toeg. gratis, org. Kultuurcommissie KU Leuven ism Ithaka.
 13.00 u **TENTOONSTELLING** Ithaka: parcours rond hedendaagse kunst, met aansluitend fuif in de Albatros, in stationsbuurt Leuven, toeg. gratis, org. Kultuurraad.
 14.00 u **FILM** 'Manneken Pis' van Frank van Passel met Antje De Boeck en Frank Ver-crussen, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 50/25, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
 18.30 u **KULINAIR** 'Taleland de wereld rond', veganistische volkskeuken uit Azië, in Sociaal Centrum, hoek Minderbroederstraat en Onze Lieve-Vrouwstraat, toeg. 50, org. Autonoom JongerenCentrum (AJC).
 20.00 u **DANS** K'dar brengt 'Hush Hush Hush'. Een buitenbeentje binnen de hiphop-scène, in Schouwburg, toeg. 500, org. CC Leuven.
 20.00 u **DEBAT** 'Kansen voor radikaal links in Europa?' met Roselyne Vachetta (europarlementslid van de LCR), in Europaazaal van het Oratorienhof, Mechelsestraat 111, toeg.

gratis, org. SJW en SAP.
 20.00 u **FILM** 'Manneken Pis' van Frank van Passel met Antje De Boeck en Frank Ver-crussen, voorafgegaan door een Engelse inleiding, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 50/25, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
 20.00 u **SCHRIJFKAFEE** briefschrijfdag, in kafee den Amedee, Muntsstraat 4, toeg. gratis, org. Amnesty International Leuven.

DONDERDAG

20.00 u **DEBAT** De Taalstrijd: Een wedstrijd waarbij nationale politici van de democratische partijen het tegen elkaar opnemen op het vlak van welsprekendheid, in Grote Aula, Maria-Theresiacollege, toeg. gratis, org. CDS, LVSV, Jongsocialisten, VUJO en Jong-Agalev.
 20.00 u **DEBAT** 'Ieder zijn belang... En ontwikkelingsamenwerking dan?' met Eddy Boutmans, professor Develtere, Axel Vande Veegaete, Dominique Dolphen, Alphonse MacDonald en moderator Axel Buyse, in MSI 00.28, toeg. gratis, org. Kring voor Internationale Betrekkingen.
 20.00 u **KONSERT** 'Michael Praetorius: brug naar de Duitse barok' door Kamerkoor en Ensemble Oude Muziek Lemmensinstituut o.l.v. Erik Van Nevel, in Concertzaal Lemmensinstituut, Herestraat 53, toeg. 250/200, org. Lemmensinstituut.
 20.00 u **TEATER** KampusToneel brengt 'Marat/Sade', over het conflict tussen het doorgedreven individualisme van de Sade en de gedachte aan politieke en sociale revolutie van Marat, in Arenbergkasteel, toeg. 200/150, org. KU Leuven.
 20.15 u **KONSERT** Het Universitair Symfonisch Orkest konserteert met kandidaten van de Koningin Elizabeth-wedstrijd, in St.-Jan-de-Doperkerk, org. KU Leuven.
 20.30 u **TEATER** Thaleia Toneel speelt 'Laatste maal', gebaseerd op de film 'The Last Supper' van Stacy Title (1996), in Teater Malpertuis, org. Thaleia Toneel.
 21.00 u **VERGADERING** met Fatimalla' Mohamed over het gesloten centrum 'le refuge' in Brugge, in MTC 00.12, toeg. gratis, org. Gastvrij Leuven.

VRIJDAG

16.00 u tot 19.00 u en 22.00 u **FUIF** 'Kaffeest', in Sociaal Centrum, hoek Minderbroederstraat en Onze Lieve-Vrouwstraat, org. AJC.
 20.00 u **KONSERT** The Flying Pickets, in Schouwburg, toeg. 840/720/600/450, org. Vriendenkring 2000.
 20.15 u **KONSERT** Het Universitair Symfonisch Orkest konserteert met kandidaten van de Koningin Elizabeth-wedstrijd, in St.-Jan-de-Doperkerk, org. KU Leuven.

ZATERDAG

14.30 u **OPERETTE** Heistse Operettekring brengt 'Viktorja en haar Huzaar'. De Hongaarse ritmeester Koltay probeert zijn oude geliefde, gravin Viktorja, te overhalen om haar man te verlaten en met hem weg te gaan uit Sint-Petersburg, in Schouwburg, toeg. 500, org. CC Leuven.
 19.00 u **SPEL** Spelavond, in Sociaal Centrum, hoek Minderbroederstraat en Onze Lieve-Vrouwstraat, toeg. gratis, org. AJC.
 20.00 u **OPERETTE** Heistse Operettekring brengt 'Viktorja en haar Huzaar'. De Hongaarse ritmeester Koltay probeert zijn oude geliefde, gravin Viktorja, te overhalen om

haar man te verlaten en met hem weg te gaan uit Sint-Petersburg, in Schouwburg, toeg. 600/500/400/300, org. CC Leuven.
 20.00 u **TEATER** KampusToneel brengt 'Marat/Sade', over het conflict tussen het doorgedreven individualisme van de Sade en de gedachte aan politieke en sociale revolutie van Marat, in Arenbergkasteel, toeg. 200/150, org. KU Leuven.
 20.30 u **KONSERT** Wannes Van De Velde en groep, in Schoolstraat 15, Herent, org. CC De Wildeman.
 20.30 u **TEATER** Thaleia Toneel speelt 'Laatste maal', gebaseerd op de film 'The Last Supper' van Stacy Title (1996), in Teater Malpertuis, Redingenstraat 4, org. Thaleia Toneel.
 21.00 u **FUIF** Donna Hitclub The Party, in Brabantal, org. Jonge Kamers Leuven.

ZONDAG

11.00 u **KONSERT** Zondagmiddagkonserten: Trio Corydon brengt iets nieuw uit de oude muziekdoos, in Kapel Romaanse Poort, Brusselsestraat 63, toeg. 200, org. CC Leuven.
 20.00 u **FILM** Filmfun: 'Providence' van Alain Resnais. Nederlands/Frans onderiteld. Een ongeneeslijk zieke successchrijver schrijft zijn

laatste roman onder invloed van medicijnen en wijn, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.

MAANDAG

20.00 u **DEBAT** Blauwe maanden, in Brasserie Notre Dame, toeg. gratis, org. LVSV.
 20.00 u **FILM** New Harvest: 'Following' van Christopher Nolan. Engels, Nederlands ond. 'De werkelijke Bill en de inbreker Cobb slaan de handen in elkaar om de privacy van anderen te schenden, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
 20.30 u **TEATER** Thaleia Toneel speelt 'Laatste maal', gebaseerd op de film 'The Last Supper' van Stacy Title (1996), in Teater Malpertuis, Redingenstraat 4, org. Thaleia Toneel.
 20.30 u **TEATER** De ONDERNEMING brengt 'Hit!'. 2 mannen stellen de zinloosheid van het leven in vraag en besluiten zo snel mogelijk zo rijk mogelijk te worden, in Vlamingenstraat 83, toeg. 350/300/250/200, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** Filmfun: 'Providence' van Alain Resnais. Nederlands/Frans onderiteld. Een ongeneeslijk zieke successchrijver schrijft zijn laatste roman oiv medicijnen en wijn, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.

Alfa

• 28/02 om 20.00 u: Film: 'Miami Vice', gevolgd door Miami Vice-tap in de fak, in MSI 03.18. • 02/03 om 20.00 u: Lezing: 'Het Romeinse leger: een experiment' door Bernard Van Daele, in MSI 00.20.

Bios

• 01/03 om 20.00 u: Massakantus, in tent Alma 3.

Chemika

• 28/02 Voetbal Chemika-Blokhut. • 28/02 om 22.00 u: Kringavond. • 01/03 om 20.00 u: Massakantus, in tent Alma 3.

Crimen

• 01/03 om 20.00 u: Fakbaravond, in Tir n'a nog.

Eoos

• 28/02 om 20.00 u: Presidiumvergadering, in Eoos-permanentie. • 02/03 om 22.00 u: Message-party en cocktailavond, in Praat-kamer Fak Letteren. • 06/03 om 20.00 u: Presidiumvergadering, in Eoos-permanentie.

Germania

• 28/02 om 20.30 u: Roger-week: Kantus, in Ambiorix. • 01/03 48-urentap, in fak Letteren. • 01/03 Subtropisch zwemmen, in Vossemereen. • 01/03 om 20.00 u: Film: 'U-turn', in MSI 03.18, toeg. gratis. • 02/03 Voetbal: Hapartbeker, in Sportkot kunstgrasveld.

Katechetika

• 06/03 om 19.00 u: Feest-driedaags: Tamascup, minivoetbaltoernooi.

Klio

• 01/03 Karnavalsfuif, in Albatros. • 06/03 om 19.30 u: Tapavond: thema 'Jeugdbevenging', in Fak Letteren.

LBK

• 01/03 om 20.00 u: Massakantus, in tent Alma 3.

Medica

• 02/03 om 22.00 u: Tropical Night: beach party, in Doc's bar.

Merkator

• 01/03 om 20.00 u: Massakantus, in tent Alma 3.

Musicologica

• 29/02 om 20.00 u: Konsert: 'Humankind cannot bear very much reality', in Aula Pieter De Somer.

Romania

• 28/02 om 20.30 u: Roger-week: Kantus, in Ambiorix. • 01/03 48-urentap, in fak Letteren. • 01/03 Subtropisch zwemmen, in Vossemereen. • 02/03 Voetbal: Hapartbeker, in Sportkot kunstgrasveld.

VRG

• 03/03 Galabal, in palais de plume.

VTK

• 29/02 om 22.00 u: Kl@h: Bloem de Ligny, in Blauwe Kater. • 01/03 om 20.00 u: Massakantus, in tent Alma 3.

Wina

• 01/03 om 20.00 u: Massakantus, in tent Alma 3.

Eerste editie Duel in Leuven kampt met kinderziektes

Van behadief tot beenhouwer

In navolging van het Interfakultair Songfestival van LBK (Landbouwkring) zorgt nu ook de Psychologische Kring voor een arena waarin de kringen elkaar kunnen bekampen. Deze week bevochten VRG (Vlaams Rechtsgenootschap), VTK (Vlaamse Technische Kring), Ekonomika, Medica, Psychologische Kring en het voor de gelegenheid achter de Germaniapreses verenigde Letteren elkaar op verschillende lokaties in Leuven. De eerste editie van Duel was een bescheiden succes, maar liet bij sommige kringen toch een bittere nasmaak achter.

Om de deelnemers al een beetje op te warmen hadden de organisatoren in januari een dj-proef georganiseerd. Psychologie profiteerde toen volop van het thuisvoordeel, maar veel heeft dat duidelijk niet uitgehaald. Het VRG, dat op de dj-wedstrijd nog versterkt liet gaan, haalde afgelopen donderdagavond immers de hoofdprijs van tienduizend frank binnen.

Tenenkrullend

Het duel barstte vorige maandag los met een groots opgezet spektakel op het Ladeuzeplein. De verschillende presessen werden onderworpen aan een brede waaijer van proeven die het volledige scala tussen 'zeer inventief' en 'tenenkrullend studentikoos' besloeg. Op die eerste dueldag moesten de deelnemers bijvoorbeeld hun rijvaardigheid bewijzen op een klein parcours. Dit leidde niet altijd tot even goede resultaten. Zo had Joep, kringcoördinator van Psychologie, het concept slalom niet helemaal begrepen. De kegeltjes liepen gelukkig enkel wat schrammen op. De preses van het VRG wou alles duidelijk zo snel mogelijk achter de rug hebben en maakte in zijn haast om van het achteruitrijden af te zijn een pracht van een uitschuiver.

Plots dook er een kombie op en de nietsvermoedende preses werd prompt aan een verhoor onderworpen

Inventief en heel leuk gevonden was de tarzanproef. Vanop een groot platform moest men zich met een touw tarzangewijs naar een kleiner platform, ter grootte van één vierkante meter, slingeren en proberen daar op die manier zoveel mogelijk mensen op te krijgen. Ekonomika was hier de onbetwiste winnaar met acht man. Niet alle proeven waren echter zo leuk. Een hoge gecuufactor hadden bijvoorbeeld de verzamel-zoveel-mogelijk-beha's-proef en de eiergooiproef. Voor de liefhebbers: Joep was met honderdenvier verzamelde bustiers de onbetwiste leider, zijn collega's die de Inno gingen leegkopen ten spijt.

Kombie

Ook op dinsdag werd dezelfde miks aangehouden. In plaats van beha's moesten er die dag fietsen verzameld worden. Hierbij liet vooral Freek, preses van Germania, van zich horen. Toen hij enkele fietsen wou terugbrengen naar de rechtmatige eigenaar daagde er plotseling een kombie op. De nietsvermoedende preses werd prompt aan een grondig verhoor onderworpen, maar mocht uiteindelijk zijn weg toch verder zetten. Wel moest de volgende proef even worden uitgesteld. Bij die proef, een klimproef, moesten de presessen samen met een helper een zes meter hoge stelling beklimmen via tussen twee stellingen in schots en scheef gelegde sjorballen. Tot ieders ongeloof haalden alle presessen de top.

Gegibber en gegiechel waren niet van de lucht toen de presessen het ballenbad indoken. Hun opdracht was de tennisballen

tussen alle andere ballen uit te halen. Velen genoten er duidelijk van dat ze nog eens een ballenbad mochten betreden. In de Quick mogen ze dat namelijk niet meer.

Doorheen de week was er ook een zogenaamde beenhouwersproef. Elke preses moest op zijn beurt een kwartier lang plaats nemen achter de kassa van een broodjeszaak en proberen zoveel mogelijk te verkopen. Geheel getrouw aan de reputatie van zijn kring was het Mathias van Ekonomika die met de meeste centen de kas mocht sluiten. Hij verdiende vijftienhonderd frank in een kwartier, een bedrag waar de meeste broodjeszaken slechts van kunnen dromen.

Pruikjes

Het klaptuk moest de grote slotshow donderdagavond op de Oude Markt worden. Helaas kwamen de weergoden, die zich op maandag en dinsdag zeer kalm hadden gehouden, hun afspraak met de organisatoren niet na en het regende dan ook pijpenstelen. Er werd niet nagelaten de sponsorende kafees even in het zonnetje te zetten door middel van een bierhaalproef. Een betueterde Freek moest onverrichter zake terugkeren met de mededeling dat hij geen hier had gekregen in het hem toegevoegde kafee omdat de vorige preses had verzuimd zijn zes pintjes te betalen.

Ondertussen improviserden de overgebleven presessen er, naar het voorbeeld van *Onvoorziene Omstandigheden*, duchtig op los. Helemaal kwisachtig werd het toen de deelnemers muziek- en filmfragmenten moesten herkennen. De opdracht om op een filmpje toiletten van Oude Markt-kafees te herkennen was dan weer wel origineel. Het was alweer Freek die zich hierbij onderscheidde. Zijn lakonieke commentaar toen hij ook het derde toilet herkende: "Ik heb hier op school gezeten."

Na deze eerste ronde was het tijd voor een felgesmaakt optreden van de *Tröckener Keeks*. Dat het publiek vooral voor deze rock 'n roll inkarnerende Nederlanders was gekomen, bleek uit het feit dat het gereserveerde deel van de Oude Markt plots bomvol zat hoewel het kort daarvoor nog behoorlijk leeg was. De woede was dan ook groot toen bleek dat er geen tijd meer was voor bisnummers. Het massaal gekandeerde "Nee nee nee niet naar huis!" mocht niet meer baten.

Dat de organisatoren hun mosterd grotendeels bij de televisie zijn gaan halen,

(foto Bart De Keuster)

bewezen ze nogmaals tijdens het afsluiten-de gedeelte. Elke preses werd bijgestaan door een prof uit zijn eigen fakulteit die een straf verhaal opdiste. De andere presessen moesten dan gokken of het verhaal in kwestie al dan niet waar was. Voor de prijsuitreiking plaats had, kregen de niet al te talrijk opgedaagde supporters nog een optreden van covergroep *Abba Gold* voorgeschoteld. Zij brachten zo goed als ze konden hun versie van *Abbasongs*, uitgedost in glitterpakjes en met compleet foute pruikjes.

Nadat zij op hun beurt na slechts enkele songs van het podium werden gehaald, werd de winnende kring bekendgemaakt. Het VRG bleek een sterke remonte te hebben gemaakt, nadat ze aan het begin van de avond nog derde stonden. Het was dan ook een glunderende preses Pieter die de cheque van tienduizend frank in ontvangst mocht nemen.

Oorlog

In de marge van het gebeuren was echter niet alles peis en vree. De kringen die niet geselecteerd werden, legden zich daar niet zomaar bij neer en stelden een aantal pertinente vragen bij de wijze waarop de kringen zijn gekozen. Vooral Politika liet van zich horen. Stefaan Decapmaker, kringcoördinator van Politika, heeft ernstige bedenkingen bij de houding van de KU Leuven, die Duel opnam in de programmatie van haar feestjaar. De enige eis die daarbij gesteld werd, was dat er ook een kleine kring meedeed. Om die reden zou Germania, als grootste van de kleine kringen, opgenomen zijn. Bovendien zouden zij, de samenhangigheid binnen Letteren indachtig, een grote publiekstrekker kunnen zijn. Sven De Cremer, hoofdverantwoordelijke van Duel in Leuven, nuanceert

dit. Zij zijn naar Letteren getrokken met de vraag om iemand af te vaardigen. Intern is in Letteren dan beslist dat Freek de honneurs waar zou nemen.

Het potentieel publiek was het criterium bij uitstek waar de selectie aan opgehangen was, samen met de verspreiding over de verschillende fakulteiten. Decapmaker kan deze redenering deels wel volgen, maar is toch vragende partij voor een degelijk preselektiesysteem bij volgende edities. Vanuit de Psychologische Kring wordt dit voorstel zeker niet afgewezen, maar wijst men toch op de hoge meerkost van zo een selectiesysteem. Alles zal dus afhangen van de sponsors volgend jaar.

De preses van het VRG wou het duidelijk zo snel mogelijk achter de rug hebben en maakte in zijn haast een pracht van een uitschuiver

Volgens Decapmaker heeft Politika nog stappen gezet om tot een coalitie met psychologie te komen, maar sprongen de onderhandelingen af omdat Politika niet meer op de affiche kon. Om gelijkaardige redenen draaide ook een alliantieopganging tussen de Landbouwkring en Medica op niets uit. Politika is vervolgens in de aanval gegaan en counterde Duel met een eigen Duelluif op dinsdagavond. Deze ludieke actie lokte zure reacties uit omdat het logo van Duel schaamteloos was gekopieerd op de Politika-affiche. Enkel de kleur was aangepast om te grote verwarring te vermijden. Er werden vanuit Politika nog pogingen ondernomen om tot plakafspraken te komen en in een mail aan de andere kringen drukte Decapmaker erop dat het niet de bedoeling was om Duel onder de duiven te schieten: de actie was voornamelijk ludiek bedoeld.

Al bij al is Duel In Leuven een levenswaardig initiatief, maar het vertoont helaas nog veel kinderziektes. Niet alleen zijn de verschillende kringen op een knullige manier geselecteerd, men kan ook de vraag stellen of het initiatief niet te groots is aangepakt voor een eerste keer. Het doel van Duel, zoals het op hun website wordt verwoord, was te tonen dat Psychologie ook een grote kring is en best in staat is om een groot evenement te organiseren. Dat kunnen ze zeker. Het is alleen jammer dat ze duidelijk nog niet over de nodige ervaring beschikken.

Matthieu Van Steenkiste

(foto Bart De Keuster)